

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

GODINA XV

Broj 160

TUZLA, VELJAČA 2007.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

UZ 160. BROJ HRVATSKOGA GLASNIKA

Radosni smo i ponosni, došli smo do 160. broja Hrvatskoga Glasnika, glasila Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak" Tuzla, koji kontinuirano izlazi od 1992. godine.

Hrvatski Glasnik je sigurno bio jedan od važnijih čimbenika u najtežim vremenima za Hrvate u sjeveroistočnoj Bosni, ali i u čitavoj Bosni i Hercegovini kada je ona najprije doživjela agresiju, a onda i bespotrebno bila uvučena u besmisleni krvavi rat. Glasnik je bio svjeka što je svojim čitateljima osvjetljavala put kojim mu je u tom mraku krenuti. S ljubavlju i uživljavanjem je pisao o našem hrvatskom i bosanskom čovjeku, strepio nad njegovom budućnošću. Svojim porukama utjecao je na snošljivost i razumijevanje i suživot svih naroda koji žive u Bosni i Hercegovini, na promicanje kulture i tradicije hrvatskoga i drugih naroda. Pokazatelj je kako se dobrom organizacijom, voljom, entuzijazmom i s malo novaca može puno postići.

Glasnik nikada nije imao profesionalne novinare, niti uposlene djelatnike, niti ih ima i danas. Ima mnogo suradnika, uglavnom volontera, među kulturno-prosvjetnim djelatnicima, svećenicima, profesionalnim novinarima drugih glasila, radija, televizije... Svi su oni tijekom proteklih četrnaest godina stvarali novine koje su postigle zavidan uspjeh ne samo u Tuzli, nego i šire, u zemlji i u inozemstvu, posebno u Napretkovim podružnicama.

Sigurno je najveći uspjeh što list izlazi, što traje, što je dobro primljen od čitatelja, hrvatskih ustanova, firmi i svih prijatelja hrvatskoga naroda i svih građana našega grada. Smatramo da je ispunio zadaću radi koje je i osnovan. Žalimo što nemamo stalne izvore financiranja lista, mučimo se, ali i uspijevamo. Žalimo što nemamo mogućnosti zaposliti mlade ljude i list profesionalizirati. Žalimo kad neki od nas traže bolji i kvalitetniji list, a znaju da i ovaj radimo uz maksimalan napor.

Među mnogim porukama Glasnika bila je i ona da moramo biti jedinstveni i složni, jer nas je malo, te da sve stranke trebaju imati jedinstven stav kada je u pitanju interes hrvatskoga naroda, da sve što rade, rade za narod koji ih je izabrao, a ne da se bave previše sobom.

Zašto političari, vode stranaka, nisu sjeli prije izbora i dogovorili se o zajedničkom nastupu, ne remeteći svoje programe, a ne da poslije izbora, kad je sve gotovo, traže krivca, a to je uvijek netko drugi.

Tko nam je kriv, što u Tuzlanskom kantonu, Skupštini Kantona nema veći broj Hrvata. Sami smo krivi. Hrvati kao konstitutivan narod trebaju dobiti jednaku poziciju kao i druga dva naroda i to je glavna zadaća stranaka.

Prema rezultatima izbora i stanju, kakvo je sada, uopće nismo zadovoljni.

- Nacionalni sastav Skupštine Tuzlanskoga kantona: Bošnjaci 94%, Hrvati 3 %, ostali 3%. Izabran je jedan Hrvat, gospodin Tomo Vidović.

- Gospodin Tomo Vidović je i zamjenik predsjednika Skupštine TK, predsjednik Kluba Hrvata, delegat izabran za Dom naroda Parlamenta F BiH.

- U stalnim radnim tijelima, jedanaest komisija, koje ukupno broje 77 članova nema predstavnika hrvatskoga naroda. Vjerojatno ćemo dobiti jednoga ministra u Vladi TK. U nekim važnim ministarstvima kao u Ministarstvu obrazovanja, nauke, kulture i sporta nema ni jednoga referenta.

Takvo je stanje, a nama ostaje nada u bolju i svjetliju budućnost.

Hrvatsko kulturno društvo Napredak je prepoznatljivo u TK, BiH i šire svojim radom i aktivnostima. HRVATSKI GLASNIK IDE DALJE, uz Božju pomoć i pomoć dobrih ljudi.

J. N.

Općinsko vijeće Tuzla

DONESENA ODLUKA O PROGLAŠENJU TUZLE GRADOM

Vijećnici Općinskog vijeća Tuzla na sjednici održanoj 30. siječnja donijeli su odluku o proglašenju Tuzle gradom, a Parlamentu Federacije BiH je dostavljena inicijativa za izradu Zakona o uspostavljanju grada Tuzle. Tako će Tuzla, nakon donošenja zakona izmjenama statuta i ostalih pratećih dokumenata, najviše za godinu dana postati gradom.

Tuzla je, smatraju u izvršnoj i zakonodavnoj vlasti, kao univerzitetski, medicinski, kulturni, privredni i industrijski grad, ispunila sve kriterije neophodne za proglašenje gradom - u Tuzli živi oko 150.000 stanovnika, a u gradskom jezgri oko 80.000, sjedište je Kantona i od posebnog je kulturno-historijskog značaja.

"Kada postanemo grad to će u praktičnom smislu značiti mnogo. Tek sada, kada smo donijeli ovu odluku, stječemo evropske standarde. To što do sada nismo postali grad stvaralo je zabune investitorima i turistima, jer nitko nas nije čitao kao «city», već «municipality», gdje se ne dolazi u turističku posjetu" izjavio je načelnik Tuzle, Jasmin Imamović.

Prema odluci OV Tuzla, u Tuzli neće biti formirano više općina, zbog čega su vijećnici HDZ-a, Damijan Nišandžić i Mijo Krešić, bili suzdržani tijekom glasanja. Također, neće doći do spajanja Tuzle, Živinica i Lukavca, što se spominjalo prije nekoliko godina.

"Nije dobro da u gradu ima više općina, jer to ne može funkcionirati. Vidimo to na primjeru Sarajeva. A do spajanja sa Živinica i Lukavcem neće doći, jer Tuzla ima dosta svojih problema, a unutar te dvije općine je još više problema. Ta ideja je bila samo pritisak prema organima koji su koncentrirani u Sarajevu, da nam dopuste donošenje ovog zakona. Da grad bez općina može funkcionirati vidimo na primjeru Zagreba i Osijeka" konstatirao je Imamović.

Proglašenjem grada, tvrdi Imamović, doći će do jačanja mjesne samouprave, odnosno 40 tuzlanskih mjesnih zajednica će imati veće ovlasti nego do sada.

Međutim, vijećnik Damijan Nišandžić smatra da, osim naziva, neće biti značajnijih promjena.

"U nekim mjesnim zajednicama su drugačija prava, nego u mjesnim zajednicama koje su u centru Tuzle i te mjesne zajednice će ostati oštećene" smatra Nišandžić.

J. Š.

OBAVIJEST

U okviru Franjevačkog samostana Svetih Petra i Pavla od 6. ožujka 2007. godine u 18,30 održavat će se studentske tribine.

KORIZMA - dani uskrsne priprave

Ušli smo u korizmeno vrijeme. Korizma se zove i quadragesima, četrdeset dana posta kod katolika prije Uskrsa. Zato je korizmeno vrijeme poziv vjernicima, da pokušaju konkretizirati u svom životu Isusove riječi: "Činite pokoru, približilo se Kraljevstvo Božje". Stoga ću se u ovom članku zadržati kod POKORE.

Mnogi ljudi kad čuju riječ POKORA, odmah pomisle na klečanje na golim koljenima i na košulju od kostrijeti, kakvu su nosili mnogi sveci...

Međutim, nije samo to POKORA. Pokora je nešto šire, delikatnije i raznovrsnije. Ona je više nutarnje nego vanjsko, više duševno nego tjelesno. Pokora je katarza ljudskih misli, želja, pročišćenje ljudskih srdaca i oduhovljenje našeg života.

Pokoru činiti znači onaj spor i bitku, koja se u nama vodi između "nižega i višega" uvijek dobiti i pobijediti u korist uzvišenijega. Na korist duše i Boga.

Da budem jasniji!

Kad vršimo svoje dužnosti, odgovorno i savjesno, premda nam je to teško - činimo pokoru.

Kad izjutra ustanemo na vrijeme, s molitvom na usnama, premda bi rado produžili spavanje - činimo pokoru.

Kad nedjeljom sudjelujemo kod svete mise, premda je u to vrijeme bio zabavni program ili neka europska utakmica na televiziji - činimo pokoru.

Kod god smo strpljivi s ljudima, premda u srcu sve vrije i najradije bi scenu napravili i nekoga mlatnuli - činimo pokoru.

Kad god u sebi svladamo nervozu, zloradost, brbljivost, taštinu, oholost, radoznalost, škrtost, prkos, zavist, svojevoljnost - činimo pokoru.

Što vrijedi ako postimo, Bogu se molimo i činimo pokoru, a s druge strane psujemo, klevećemo, ogovaramo, lažemo, mrzimo i ne opraštamo, sve nam je to uzaludno, ako nismo ponizni i ako nemamo svijesti svoje grješnosti pred Bogom!

Pa nećemo umrijeti ako se ponekad odrekemo crne kave, cigarete, čašice vina ili rakije, radija ili televizije, znatizeljnih pogleda ili nekog radoznalog pitanja. Bit ćemo duhom jači. Bogu i sebi draži, bit ćemo sretniji, mirniji, veseliji, bolji i slobodniji.

Zato je ovo korizmeno vrijeme poziv Krista i Crkve upućen svim vjernicima da još ove korizme iskoriste taj dar Milosti Božje i da se obrate i posvete i da kroz sakrament svete Isповijedi i svete Pričesti postanu istinski pobjednici nad zlom i grijehom.

Fra Josip Bošnjaković

PEPELNICA

Pepelnica je prvi dan korizme, nastupaju dani pokore i molitve. To je vrijeme priprave za Uskrs. Pepelnicom započinje korizmeni post. Na Pepelnicu je strogi post i nemrs! Nekoć su naši ljudi postili cijelo vrijeme od Pepelnice pa sve do Uskrsa. Meso koje je ostalo od fašnika zalilo se u mast i tek se na Uskrs vadilo. Mesnice su za to vrijeme bile zatvorene.

Na Pepelnicu, Čistu srijedu, ide se u crkvu na misu i pepeljenje. Obred posipanja glave pepelom, dobivenim od graničica blagoslovljenih na Pepelnicu prošle godine, simbolizira čišćenje i poniznost i podsjeća na znamenite riječi: "Sjeti se, čovče, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti."

OBLJETNICA MUČENIČKE SMRTI FRANJEVACA

Mučenički vijenac Širokog - залог za sutra

"Mulj stoljeća ne smije nam zamutiti vrela. Vrelo ima svoju vrijednost samo zato što je voda čista. Pokojni fratri čisto su živjeli i dostojanstveno umrli, stoga evo izvora za nova osveženja" - rekao je fra Branimir Musa, gvardijan širokobriježskog samostana u povodu 62. obljetnice pogibije hercegovačkih franjevac mučenika. Crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo bila je središnje mjesto spomena i molitve za franjevce Hercegovačke provincije, koje su 1945. godine, bez suda i bilo kakve krivnje, ubili partizani. Svetu misu zahvalnicu uz molitvu da 66 ubijenih franjevac budu uzdignuto na čast oltara predvodio je dr. fra Šime Samac, generalni definitor franjevačkog reda iz Rima, zajedno s hercegovačkim franjevcima, gvardijanima te provincijalom fra Slavkom Soldom.

OBLJETNICA SMRTI BLAŽENOGA ALOJZIJA STEPINCA

Obljetnica smrti blaženoga Alojzija Stepinca - 10. veljače kada se slavi njegov spomendan, svečano je misnim slavljem proslavljena u svim katoličkim župama.

Komunisti, koji su došli na vlast 1945. godine zahtijevali su od nadbiskupa dr. Alojzija Stepinca osnivanje "narodne Crkve" odvojene od Rima. On je to odbio te mu je montiran proces na kojem je osuđen na šesnaest godina strogog zatvora.

Stepinac je bio naučitelj, svjedok i mučenik vjere. Kroz cijeli život, a osobito se u zatvoru i sužanstvu, pokazao kao vjeran sluga Božji. Vidjelo se da mu je Bog davao snagu za takav život vjere kojim je i druge poticao na evanđeoski oblik života. Neprestano njegova molitva, osobito za progonitelje Crkve i njegove osobe, pozivi na opraštanje i vršenje kršćanskih kreposti odavali su čovjeka žive vjere, neslomiva pouzdanja i djelatne ljubavi. Umro je na glasu svetosti, u Krašiću, 10. veljače 1960. i pokopan u Zagrebačkoj katedrali. Njegov grob je mjesto neprekidne molitve i vrelo uslišanja. Blaženim ga proglasio Sveti Otac Ivan Pavao II, 3. listopada 1998. godine u Mariji Bistrici.

Blaženi Alojzije Stepinac je simbol vjere, nade i ljubavi. On je živio tako da navjek živi. Njegova je smrt jedno jamstvo više da Hrvatska neće propasti.

Obnavljanje rada HKD "Napredak" Gračanica

Jedna od općina koja bi se kako po uspješnom gospodarstvu tako i po suživotu i toleranciji mogla istaknuti i biti primjer mnogima, jeste Općina Gračanica.

Kako smo saznali prigodom boravka i razgovora s dvojicom Gračanlija – **Tomislavom Tomanom** i **Zvonimirom Šnoblom**, u ovoj većinski bošnjačkoj općini žive i 173 građana hrvatske nacionalnosti. Iako bi mnoge sama brojka natjerala na pomisao da je riječ o mjestu u kojem Hrvati kao takva manjina ne mogu očuvati svoj nacionalni identitet, pomisao o tome da bi neki od njih mogli biti istaknuti i vrlo uvaženi građani te općine, ni rijetkima ne bi mogla pasti ni na kraj pameti. Većinu od spomenute brojke čini starija populacija, no ovi dobri i vrijedni ljudi u suradnji sa svojim susjedima učinili su mnogo, kako na poljima koja su od interesa za Hrvate tako i za cijelu općinu. Imaju svoju crkvu u kojoj redovito obavljaju vjerske obrede, uredili su katoličko groblje i prilaze istom, a najveći pečat njihovoj marljivosti i predanu radu zbog čega ih cijene i uvažavaju ne samo u ovoj općini nego i daleko izvan nje, otisnuo je njihov humani rad kroz **Hrvatsko katoličko dobrotvorno društvo "Gračanica"** čiji je Toman predsjednik a Šnobl član Izvršnog odbora. Iako su i do sada postigli zavidne rezultate, oni u svojim predanostima ne staju nego nastoje ići dalje.

Razgovor u Općini

Da je riječ o posebnim i izrazito vrijednim ljudima u Gračanici uvidio je i generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, gospodin **mr. Josip**

RAZGOVOR KOD g. NAČELNIKA

Juras. Osim što je želio dati potporu njihovu radu g. Juras je i glavni inicijator da se u Gračanici obnovi rad Hrvatskog kulturnog društva

"Napredak" koji je ovdje prekinut 1948. godine. Tim povodom upriličen je i posjet gračaničkom načelniku **g. Nusretu Heliću** a osim konzula Juras, bili su nazočni i predsjednik tuzlanskog "Napretka", **g. dr. Miroslav Petrović**, gl. i odg. urednik "Hrvatskog Glasnika" **g. Juraj Novosel** suradnici načelnika, te predstavnici Hrvatskog katoličkog dobrotvornog društva "Gračanica" **g. Tomislav Toman** i **g. Zvonimir Šnobl** koji bi ujedno bili i nositelji početnih aktivnosti obnove Napretkove podružnice. Iznoseći pojedinosti iz rada HKD "Napredak", dr. Miroslav Petrović je istaknuo da bez obzira na mali broj Hrvata koji žive u Gračanici, osnivanje "Napretka" dalo bi jedan potpuno novi kulturni moment u Gračanici. "Osnovna zadaća 'Napretka' je očuvanje jezika i kulture Hrvata a to je potrebno je u manjim nego u većim sredinama" – naglasio je Petrović. On je također naglasio da bi nesumnjivo Napredak dobru suradnju mogao ostvariti s Bošnjačkom zajednicom kulture "Preporod" što bi kao i u ostalim dijelovima BiH pozitivno utjecalo na oblast kulture. Inicijativu je bezrezervno prihvatio i načelnik Helić te je dogovoreno da se u skorije vrijeme pristupi realizaciji iste. Također je dogovoreno da HKD "Napredak" bude uvršteno u kulturne programe gračaničkog BKC-a te između ostalog sudjeluje i na kulturnoj smotri "Ljetne večeri pod lipama Gračanice".

Zadovoljan onim što je vidio u Gračanici kao i glede potpore koju pruža Općina, konzul Juras je istaknuo i mogućnost uključivanja Vlade Republike Hrvatske u smislu da kroz određene projekte potpomogne u razvoju ideja koje će biti na dobrobit cijeloga grada i njegovih građana.

Gračanica naš grad

Nakon posjeta načelniku Heliću, Toman i Šnobl su goste odveli u obilazak crkve i groblja. Kako su kazali, uz pomoć Općine Gračanica i susjeda Bošnjaka, 1998. godine uspjeli su obnoviti crkvu "Uznesenja Blažene Djevice Marije" koja se nalazi u centru grada te urediti prostor oko iste. Crkva je sagrađena 1921. godine, a zbog velikih oštećenja kako zbog starosti tako i

zbog nemara i zapuštenosti, bilo je potrebno uraditi kompletno vanjsko i unutarnje preuređenje, uraditi krov te dovesti struju. Kako kažu ni ovaj kao ni projekt uređenja katoličkog

KATOLIČKA CRKVA

groblja ne bi bilo moguće uraditi bez nesebične pomoći koju su pružili građani Gračanice. U tim, ali i projektu uređenja prilaza groblju koji je podrazumijevao izgradnju mosta i asfaltiranje puta sudjelovala je i Općina Gračanica. Inicijatori i pokretači ovih ideja, ujedno i naši sugovornici, vode se idejom da se samo dobro dobrim vraća te s tim u vezi započinju priču o svojim humanim aktivnostima koje su bile od velike koristi ne samo za ovu općinu, nego za područje sjeveroistočne Bosne, posebice u najtežim ratnim vremenima.

Hrvatsko katoličko dobrotvorno društvo

"Gračanicu doživljavam kao naš grad jer ona to i jeste, tu smo rođeni i odrasli. Vodeći se tim stajalištem nastojali smo ovome gradu i građanima što je više moguće pomoći. Udruženje građana katoličke vjeroispovijesti 1992. godine je osnovalo **Hrvatsko katoličko dobrotvorno društvo** putem kojega smo ovome ali i drugim gradovima donijeli toliko materijalnih dobara da smo na konto tog svog predanog

T. TOMAN U UREDU DRUŠTVA

rada, dobili to što su nas ljudi prihvatili, priznali nas i na jedan lijep način sudjelovali su u svim našim akcijama, počevši od načelnika općine pa tako i svih građana" – kaže Tomislav Toman, predsjednik ovoga Društva. Prema njegovim riječima zahvaljujući aktivistima ovoga Društva obnovljena je gračanička bolnica a određena oprema dopremljena je i u Univerzitetski klinički centar Tuzla. Pomoć je stizala iz većine europskih zemalja a osim u opremi, odjeći, obući i hrani, bilo je i novčanih, namjenskih pomoći koje su realizirane uz pomoć centara za socijalni rad. "Kada je bilo najteže, u Gračanici nitko nije umro od gladi. Našli smo mogućnosti pa smo putovima spasa rješavali te probleme. Prihvaćali smo i naše ranjene po Zagrebu, zbrinjavali ih, povezali se sa Nijemcima, Talijanima, Francuzima, Englezima koji i dan danas pomažu". Prema Tomanovim riječima u Gračanicu je stizalo na tisuće dječjih paketića koji su dijeljeni svakom bez obzira na vjeru i naciju što se čini i dan danas. Primjera radi, ovo je Društvo za prošli Božić osiguralo 5.500 paketića kojima su obuhvaćena sva školska djeca, vrtići, djeca s posebnim potrebama te socijalno ugrožene obitelji. Posao članova Društva zasniva se isključivo na volontizmu, a isti će kako kažu biti nastavljen i dalje jer dobre veze koje su uspostavljene u teškim vremenima ne žele prekidati. Iako je samo Gračanici ovo Društvo donijelo preko 10 milijuna maraka, sjedište istog nije u nekom prekrasno uređenom uredu već u kontejneru koji je također dar švedskog bataljuna, a koji je smješten u dvorištu kapele. Veliku ulogu u osnivanju Hrvatskog katoličkog dobrotvornog društva imao je nekadašnji tuzlanski gvardijan, fra Petar Matanović, koji je kako ističu u Društvu ujedno bio i prvi donator te pomagao u radu istog.

Europski korijeni

Prigodom obilaska Gračaničkog groblja osim urednosti istog, postavljenog križa i uređenih prilaza, na spomen pločama zamijetili smo brojna prezimena koja nisu uobičajena za ova područja. Od naših domaćina smo saznali

da veliki broj ovdašnjih Hrvata/katolika korijene vuku iz Češke, Poljske, Njemačke susjednih i drugih zemalja Europe. Također smo saznali da je velik broj njemačkih vojnika poginulih u Drugom svjetskom ratu ukopan u gračaničkom groblju. "Kao dijete se sjećam da je veliki broj šljemo-va tih vojnika bio na njihovim grobovima. Vjerojatno njemačke vlasti imaju evidenciju tko je ovdje ukopan. Meni je poznato da je jedna obitelj dolazila na grob poginulog njemačkog vojnika. To je obitelj Rob. Sinovi poginulog Anton i Marcel Rob su dolazili, pronašli grob svoga oca i ogradili ga" – kaže Toman. Ova tema bi se mogla ponovno aktualizirati, a jedini način je da se stupi u kontakt s Njemačkim veleposlanstvom i da im se ponudi ta informacija – smatra Toman.

Osim ovih spomenutih puno je i drugih tema o kojima smo razgovarali s našim sugovornicima. Također, puno je i ideja koje bi mnogima mogle poslužiti kao dobar primjer. O njima ćemo pisati nekom drugom prigodom a ovu priču iz Gračanice završit ćemo riječima nadbiskupa, metropolita vrhbosanskog kardinala **Vinka Puljića** koji je prigodom blagoslova crkve 13. rujna 1998. u Gračanici kazao: *Ova crkva je simbol sloge i zajedništva života i mira u Gračanici i u Bosni i Hercegovini. Ona pokazuje da ljubav nadvladava mržnju, da se čovjek osjeća čovjekom i da je bogdo više Gračanica u BiH.*

Ankica Stjepić-Čosić

STARI SPOMENIK NA GROBLJU

OVAJ HRAM BOŽIJI
RESTAURIRAN JE LJETA 1998. GODINE,
ZAHVALJUJUĆI NEMJERLJIVOJ SOLIDARNOSTI
I DONACIJAMA GOSPODE ANNA CAVALCABO
IZ ITALIJE, OPĆINI GRAČANICA, BOŠNJACIMA
OVOGA KRAJA I DRUGIMA, NA ČEMU IM
VELIKA HVALA

ODBOR ZA RESTAURACIJU
RIMO-KATOLIČKE CRKVE
GRAČANICA

KATOLIČKO GROBLJE

MIJO KREŠIĆ JEDINI ČLAN VIJEĆA MINISTARA BiH S PROSTORA TUZLANSKE ŽUPANIJE

Rođen 1. listopada 1966. godine u Donjim Dubravama, Općina Živinice. Osnovnu školu završio je u Pascima, a srednju, smjer ekološki tehničar u Srednjoškolskom centru u Živinicama. Vojnu akademiju kopnene vojske završio je 1989. godine u Beogradu. Od 1989. do početka 1992. godine radio je u Prištini kao vojno lice. Od 1992-1996 godine bio je sudionik domovinskog rata.

Na osobni zahtjev 1997. godine napustio je jedinice Armije BiH i uposlio se u privatnom poduzeću «INTER-IMPEX» d.o.o. Tuzla. Od 1997. godine pa do danas obnaša dužnost direktora u tom poduzeću. Član HDZ-a BiH je od 1996. godine a već osam godina je na dužnosti predsjednika ŽO HDZ BiH Soli Tuzla. Također je i član predsjedništva HDZ-a BiH a na lokalnim izborima 2004. godine ispred HDZ BiH izabran je za vijećnika u Općinskom vijeću Tuzla.

Oženjen, otac dvoje djece.
Konstituiranjem vlasti nakon posljednjih općih izbora stupa na dužnost doministra sigurnosti BiH.

"U ovome trenutku na meni je veoma velika odgovornost, posebno što treba imati na umu činjenicu da sam jedini u Vijeću ministara BiH na poziciji doministra za sigurnost s prostora Tuzlanske županije. I ovoga puta kao i uvijek do sada, vodstvo HDZ BiH na čelu s predsjednikom dr. Draganom Čovićem pokazalo je

svu odgovornost i osjetljivost naspram Hrvata BiH i Tuzlanske županije. Moj izbor i imenovanje je svakako veliko priznanje ŽO HDZ BiH Soli Tuzla kao i OD HDZ Tuzla" kaže Krešić komentirajući imenovanje.

Kako kaže, sama činjenica da je jedini u Vijeću ministara BiH s prostora Tuzlanske županije i Općine Tuzla predstavlja i veliku odgovornost. Stoga će maksimalno svoju energiju usmjeriti u pravcu rješavanja problema koji su prisutni u ovoj oblasti u BiH s posebnim osvrtom na prostor naše županije. «Svi segmenti koji se odnose na unapređenje ambijenta življenja, gospodarskog razvoja, kulturni i drugi projekti, a vezani su za prostor Općine Tuzla i Tuzlanske županije, imati će poseban tretman.

"Svakako ću u narednom periodu raditi i na promoviranju dobrih odnosa u svim oblastima života kako u BiH tako i u Tuzlanskoj županiji. Moj odlazak u Vijeće ministara BiH samo će kod mene povećati odgovornost i osjetljivost prema Katoličkoj crkvi, udrugama proisteklim iz domovinskog rata HVO-a kao i drugim kulturnim i sportskim udrugama i institucijama Hrvata" kazao je Krešić te se zahvalio svima koji su davali potporu HDZ-u BiH, Županijskom odboru i njemu osobno, te na takav način omogućili Hrvatima Tuzlanske županije da imaju svog predstavnika u institucijama BiH.

Univerzitet u Tuzli

Ne priznaju diplome privatnih univerziteta

Na Univerzitetu u Tuzli nijedan student s diplomom bilo kojeg privatnog univerziteta iz BiH neće biti uposlen, niti će moći upisati magistarski ili doktorski studij, izjavio je rektor Univerziteta u Tuzli, Džemo Tufekčić.

On je obrazložio da je takav stav donesen na temelju preporuka Rektorke konferencije BiH, održane koncem prošle godine, na kojoj su sudjelovali rektori državnih univerziteta. Odluka o nepriznavanju diploma i odluka o nesuradnji s privatnih fakultetima donesena je, objašnjava Tufekčić, s ciljem da «zadrži dignitet visokog obrazovanja u BiH».

Naime, jedan od razloga takvom kategoričkom odbijanju ikakve suradnje s privatnim univerzitetima je nedavna odluka ministra prosvjete RS, Antona Kasipovića o poništavanju skoro 300 diploma, koje su kupljene na privatnim fakultetima.

Tufekčić je obrazložio da nisu svi privatni fakulteti istog ranga, ali da, bez obzira na kvalitetu, nijedan ne priznaju. Stoga niti jedan

profesor s državnog fakulteta neće moći biti honorarno angažiran na privatnom fakultetu.

"Onog trenutka kada budemo imali državnu agenciju za akreditaciju i certifikaciju i kada budemo sigurni u nivo znanja studenata sa privatnih fakulteta, neće biti razloga da ih ne primimo. A do tada mi smo uvjereni da to nije tako i neće moći biti primljeni na naš Univerzitet" izjavio je rektor Tufekčić.

Predsjednik Upravnog odbora Američkog univerziteta u BiH, sa sjedištem u Tuzli, Denis Prčić odluku menadžmenta Univerziteta u Tuzli nazvao je nepromišljenom. Ističe da Američki univerzitet u BiH, koji je legalno registriran, studentima pruža najsuvremeniju opremu, a nastavu drže ugledni stručnjaci iz Amerike.

"Takva odluka rektora je komunistički način razmišljanja i ne vodi demokratiji. Oni time sebe nesvjesno narušavaju. Žalosno je da se Američki univerzitet u BiH, univerzitet Ejuba Ganića, Internacionalni univerzitet i Filip Noe Beker u Sarajevu stavljaju u kategoriju s ostalima, a mi smo model za sve druge privatne univerzitete" smatra Denis Prčić.

Prema viziji razvoja Univerziteta u Tuzli, koja se, kako kažu, temelji na konkurentnosti i kompetentnosti, kompetentnim univerzitetima smatraju samo one koji koriste kadrove za koje je država dala puno sredstava i Univerzitet izdvojio vlastita sredstva.

S druge strane, rektor Univerziteta u Tuzli je potvrdio da državni univerziteti nisu dovoljno opremljeni da bi mogli pratiti provedbu Bolonjske deklaracije, a i među nastavnim kadrom je dosta onih koji su na tim pozicijama zahvaljujući politici, ili pripadaju «ratnoj» generaciji profesora. Na pojedinim fakultetima u BiH studenti se žale da je nastava neredovna, odnosno da im profesor ne posvećuje dovoljno pažnje, jer je istovremeno angažiran na više državnih univerziteta.

"To što ne postoji implementacija Bolonjske deklaracije na cijelom prostoru BiH zato smo najmanje mi krivi, jer država treba da osigura ove uvjete" prokomentirao je rektor Univerziteta u Tuzli.

J. Šarac

IZVJEŠTAJNO-IZBORNA SKUPŠTINA HKD "Napredak" – Podružnica Brčko Distrikt

U Domu kulture u Brčkom održana je, 16. veljače Izvještajno-izborna skupština HKD "Napredak", Podružnica za Distrikt Brčko u nazočnosti preko 120 članova Napretka i većeg broja zvanica.

Predsjednik fra Marko Stjepanović pozdravio je prisutne ovoj Skupštini posebno dogradonačelnika g. dr. Antu Domicića kao i uzvanike iz Sarajeva i Tuzle, te je odnio detaljno

- Mirko Jurić, ravnatelj OŠ Zovik
- Milica Vareškić, dipl. ekonomistica,
- Marijan Augustinović, ravnatelj OŠ Ulice
- Ivo Nikolić, branitelj

IZABRANI SU:
- PREDSEDNIK: Dr. Anto Basić, stomatolog iz Brčkog,
- DOPREDSEDNIK: preč. Veselko Župarić, župnik i dekan brčanskog dekanata,
- GLAVNI TAJNIK: Tihomir Bijelić, novinar iz Brčkog
- RIZNIČAR: Anka Lučić, dipl. ekonomistica iz Brčkog.

Novoimenovani predsjednik brčanskog Napretka Anto Basić kazao je kako je prijatno iznenađen izborom.

"Među prvim našim zadacima bit će renoviranje vraćenih nam prostorija zgrade napretka u Brčkom i osmišljavanje sadržaja koji će se provoditi u tom objektu. Radit ćemo i dalje na promicanju hrvatske kulture, umjetnosti i sporta, te hrvatskog jezika. Također, radit ćemo na poboljšanju suradnje s druga dva nacionalna kulturna društva u Brčkom, Prosvjetom i Preporodom, s kojima ćemo nastojati da naš grad i dijeli distrikt bude uistinu promicatelj kulture za cijelu zemlju", istaknuo je Basić.

Središnju upravu Napretka predstavljali su: prof. Tomislav Batinić, savjetnik, mr. Snježana Šušnjara, dopredsjednica i tajnik Goran Štrbac, a ispred tuzlanske podružnice Napretka bili su: prof. dr. Miroslav Petrović, predsjednik, prof. Nikola Čiča, dopredsjednik i Juraj Novosel, glavni tajnik i glavni i odgovorni urednik Hrvatskoga Glasnika.

Na Skupštini su govorili Tomislav Batinić i mr. Snježana Šušnjara.

U kulturnom dijelu programa nastupilo je KUD "Izidor Poljak" iz Zovika, a pjevala je Lucija Matanović.

Nakon završetka, za domaćine i goste u hotelu "Europa" priređena je svečana večera, na kojoj su govorili prof. dr. Milan Tomić, predsjednik Skupštine Brčko-Distrikta i prof. dr. Miroslav Petrović, predsjednik Napretka Tuzla i član Središnje uprave Napretka.

J. N.

HKD "Napredak" - podružnica Beč podijelio stipendije

Predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak – Podružnica Beč **Filip Zloušić** u Sarajevu uručio devet stipendija najboljim studentima koji su se prijavili na natječaj za stipendiju Fonda za stipendiranje Fra Ivan Jukić. Na svečanosti dodjele nazočilo je nekoliko studenata s roditeljima i predsjednicima pojedinih Napretkovih podružnica, dok će onima koji nisu mogli biti u Sarajevu stipendije biti uručene naknadno.

Bečka podružnica svake godine dijeli nekoliko stipendija za studente iz BiH, s tim da ciljano izabere neke podružnice tj. gradove. Ove godine stipendije su dobili studenti iz Banja

Luke, Jajca, Viteza, Kreševa, Vareša, Zenice i Modriče. Bila je nakana dodijeliti stipendiju i za studenta iz Bosanskog Broda, ali iz tog grada nije stigla niti jedna prijava tako da je Upravni odbor Fonda odlučio još jednu stipendiju dati studentu iz Zenice.

Stipendije u visini od 500 eura dobili su: **Ivana Anušić** iz Banja Luke (studentica na 1. godini Ekonomskog fakulteta, Univerziteta u Banjoj Luci), **Biljana Grgić** iz Jajca (studentica 4. godine Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Mostaru), **Ivica Kraljević** iz Kreševa (student na 4. godini Fakulteta strojarstva i računarstva odsjek računarstvo, Sveučilišta u Mostaru), **Anela Andrić** iz Modriče (studentica na 1. godini Fakulteta filozofsko-humanističkih znanosti, Sveučilišta u Mostaru, odsjek kroatistika i anglistika), **Damir Terzić** iz Vareša (student na 4. godini Ekonomskog fakulteta, Sveučilišta u Mostaru), **Marijana Tomić** iz Viteza (studentica na 3.

godini Sveučilišta u Zadru, smjer francuski jezik i književnost, latinski jezik i rimska književnost) i iz Zenice **Saša Kovač** (studentica na 4. godini Farmaceutskog fakulteta, Univerziteta u Sarajevu) i **Ivana Dunder** (studentica na 3. godini Stomatološkog fakulteta, Univerziteta u Sarajevu).

Bečka podružnica je također ove godine dala dvije stipendije postdiplomcima **Ivi Lučić** i **Mati Đulabiću**.

Studenti imaju obvezu po ugovoru vratiti cijeli iznos stipendija nakon što se zaposle kako bi od tog novca ponovno mogle biti osigurane stipendije za nove studente.

Na koncu valja kazati kako rezultati natječaja Fonda za stipendiranje **Ivo Andrić – Vladimir Prelog**, fonda Središnje uprave, još nisu gotovi iz objektivnih razloga. Očekujemo konačan popis dobitnika do kraja mjeseca veljače.

Jasna Perić

HKD "NAPREDAK" SARAJEVO

Održana promocija romana "Plamen i slamka" autora Anđelka Vuletića

U organizaciji Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" 31. siječnja 2007. u prepunom Napretkovom klubu Lira promoviran je najnoviji književni uradak

Anđelka Vuletića, roman **Plamen i slamka**. Pored autora knjigu je predstavio i književnik prof. dr. Antun Lučić, inače dugogodišnji Napretkovac i profesor Sveučilišta

u Mostaru, a ulomke iz knjige pročitala je mlada interpretatorica Antonija Tolo.

Autor romana **Anđelko Vuletić** na promociji je naznačio o čemu se radi u knjizi, pojašnjavao kako je roman smješten u vrijeme revolucija i velikih ideologija. Te velike ideologije i „veliki“ narodi bacali su u vrtloge „manje“ narode praveći od njih žrtve. „Junak mog romana je jedan ostarjeli i osamljeni revolucionar koji je zapamtio Oktobarsku revoluciju, Moskvu i hotel Luks, u kojem su regrutirani revolucionari. On, tako usamljen, prisjeća se žestokih vremena, sumira rat kroz plamene revolucije i plamene ratove. Upravo je to je taj plamen, a ljudi kao što je on koji su ostali

sami i „biološki dotrajali“ su slamke u tom plamenu“, kazao je Vuletić.

Prof. dr. Antun Lučić je kazao kako ga je Anđelko Vuletić iznova obradovao s još jednom crtom svog plodnog rada koja ne samo da je značajna za hrvatsku književnost nego i za književnost uopće. Prema Lučiću, roman **Plamen i slamka** je troslojan gdje je prvi sloj intimizam nosivog lika, drugi je objektivizam činjenica i treći je povijesnost, tj. široka mapa iskustva glavnog lika. Na koncu je istakao kako ovaj roman nadilazi sve stereotipe jer se povijest jednostavnim južno-temperamentnim jezikom slijeva u autorovoj mašti u suvremenost, minulost i u trulu stvarnost.

Na promociji je među mnogima nazočio i hrvatski veleposlanik dr. Josip Vrbošić.

Jasna Perić

Hrvatsko proljeće

Nakon Brijunskog plenuma 1966. godine oslabio je nadzor saveznih institucija nad republikama.

To je omogućilo veću slobodu izražavanja nezadovoljstva zbog gospodarske, političke i kulturne neravnopravnosti republika.

PREISPITIVANJE POLOŽAJA HRVATSKE

U Hrvatskoj su krajem 60-ih godina smijenjeni vodeći partijski dužnosnici. Najutjecajniji čovjek u Hrvatskoj i dalje je ostao Vladimir Bakarić koji je do svoje smrti 1983. godine obnašao najviše političke dužnosti, ali na političke položaje dolaze i mlađi ljudi koji počinju preispitivati gospodarski i politički položaj Hrvatske u sklopu federacije.

Postupno se u tu raspravu uključuje sve veći broj intelektualaca i institucija što će dovesti do masovnog i demokratskog hrvatskog nacionalnog pokreta kasnije nazvanog hrvatskim proljećem.

SAVKA I MIKO. Komunističko vodstvo Hrvatske, predvođeno Savkom Dabčević-Kučar i Mikom Tripalom, tražilo je "politiku čistih računa". Hrvatska je uz Sloveniju bila najrazvijenija republika SFRJ. Njezina industrija, posebice brodogradnja, metalurgija i elektroindustrija bila je usmjerena prema izvozu. Znatna novčana sredstva donosio je turizam.

Problem je nastao zbog raspodjele novca između saveznih i republičkih ustanova. Usto, već je dugo postojao problem saveznih ulaganja koja su uglavnom dijeljena prema političkim, a ne prema gospodarskim uvjetima. Hrvatsko je vodstvo željelo veću gospodarsku samostalnost, više novca pri raspodjeli i pravo da samo određuje kako će taj novac ulagati.

ODGOVOR: Težnja prema većoj samostalnosti nije se zaustavila samo na gospodarstvu. Novinski članci potpredsjednika Savezne skupštine Miloša Žanka u kojima optužuje hrvatsko partijsko vodstvo za nacionalizam i razbijanje Jugoslavije, bili su povod za novi zamah hrvatskog proljeća.

Na sjednici Centralnog komiteta SKH jednoglasno je osuđen Žankov istup, ali i centralističke snage. Oblikovani su zahtjevi za cjelovitom demokratizacijom društva i preobrazbom gospodarskog sustava.

Tito je isprva podržao hrvatsko vodstvo. Sve veći broj građana i ustanova, podržavajući hrvatsko vodstvo, uključivao se u nacionalni pokret. Hrvatsko proljeće je 1971. godine dobilo najveći zamah. U dnevničkim i tjevnim novinama sve se slobodnije govorilo o hrvatskim zahtjevima. Osim kulturnih i znanstvenih ustanova, sve glasnije i odlučnije potporu hrvatskom političkom vodstvu davali su i Savez studenata i veliki broj građana.

Hrvatski tjednik

Hrvatski tjednik je izlazio od 16. travnja do 3. prosinca 1971. godine. Bio je glasilo intelektualaca okupljenih u hrvatskom proljeću. Kao urednik i autor Hrvatskog tjednika istaknuo se književnik i političar Vlado Gotovac. Posljednji je broj zaplijenjen, a njegovo daljnje izlaženje zabranjeno.

REPRESIJA

Hrvatski nacionalni pokret je slomljen potkraj 1971. godine na sastanku Tita i hrvatskog vodstva u Karadordevu. Hrvatsko je vodstvo optuženo da je dopustilo jačanje nacionalističkih i šovinističkih tendencija. Posebno su kritizirani Savka Dabčević-Kučar i Miko Tripalo, koji su podnijeli ostavke na svoje dužnosti.

U lipnju 1971. godine Savezna skupština proglasila je amandmane na Ustav Jugoslavije, u kojima je predlagano njezino konfederalno preuređenje. Prema tim amandmanima, suverena se prava ostvaruju u republikama, a federaciji pripadaju samo ona prava koja su izričito utvrđena Ustavom, i to na temelju suglasnosti svih republika.

Međutim, mnogi su se opirali hrvatskim zahtjevima. U savezanim organima vlasti i nekim republikama, posebno u Srbiji, sve su glasnije

bile optužbe da Hrvatska razbija Jugoslaviju. Tito je povukao potporu hrvatskom vodstvu, a u listopadu 1971. godine Jugoslavenska je narodna armija održala velike vojne vježbe u Hrvatskoj kojima je pokazala odlučnost u obrani poretka koji je, navodno, bio ugrožen hrvatskim proljećem.

KARADORDEVO. Hrvatski nacionalni pokret je slomljen potkraj 1971. godine na sastanku Tita i hrvatskog vodstva u Karadordevu. Hrvatsko je vodstvo optuženo da je dopustilo jačanje nacionalističkih i šovinističkih tendencija. Posebno su kritizirani Savka Dabčević-Kučar i Miko Tripalo, koji su podnijeli ostavke na svoje dužnosti.

Nakon sloma hrvatskog proljeća političko vodstvo Jugoslavije počelo progone ljudi i ustanova koji su u njemu sudjelovali. Mnogi su ljudi uhićeni i osuđeni na zatvorske kazne. Politički život u Hrvatskoj gotovo je zamro za sljedećih deset godina.

USTAV IZ 1974. Potkraj 60-ih i početkom 70-ih godina republička vodstva Slovenije i Srbije također su kritizirala jugoslavenski državni sustav i zahtijevala njegovu promjenu, iako iz različitih pobuda. Ti događaji, uz Hrvatsko proljeće, uvjerili su Tita i njegova najbližeg suradnika **Edvarda Kardelja** da se jugoslavenska federacija mora preurediti ili će se raspasti.

Novim Ustavom SFRJ, donesenim 21. veljače 1974. godine, pokušalo se spasiti Jugoslaviju. Ustav je u jugoslavensku federaciju unio konfederalne postavke.

Republike i pokrajine dobile su veću samostalnost. Suverenitet republika postao je jači od saveznog. Odluke na saveznoj razini donošene su sporazumom među republikama, pri čemu je svaka republika imala ustavno pravo veta. Sve su republike bile jednako zastupljene u tijelima federacije. Tito je proglašen doživotnim predsjednikom SFRJ.

PIŠE: Zdenko Samaržija
HRVATSKA RIJEČ

Tito je isprva podržao hrvatsko vodstvo. Sve veći broj građana i ustanova, podržavajući hrvatsko vodstvo, uključivao se u nacionalni pokret. Hrvatsko proljeće je 1971. godine dobilo najveći zamah. U dnevničkim i tjevnim novinama sve se slobodnije govorilo o hrvatskim zahtjevima

TREBA NAM ZDRAVA ELITA!

Prošli tjedan bio sam na znanstvenom skupu "Trenutak hrvatske komunikacije", koji je održan na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu na temu "Mediji i odnosi s javnošću". Jedan predavač govorio je o vrlo nekvadratnim medijskim sadržajima, ali i uopće o lošem stanju u hrvatskim medijima. Smatra da je jedan od razloga takvog stanja što svakih pedeset godina strada elita u Hrvatskoj. Kako sam ja razumio uvaženog predavaca, htio je reći da je elita vrlo važna za jedno društvo, pa i novinarstvo, i da je teško imati dobro novinarstvo i medije ako elita strada svakih pedeset godina. U subotu smo na misnim čitanjima čuli iz evandeoskog odlomka kako se židovska elita ljuti na Isusa. Isus je svratio u carinarnicu i pozvao jednog običnog carinika da bude njegov učenik. Kad je taj prihvatio poziv, Isus je svratio u njegovu obitelj na objed. Za stolom su bili carinici i grešnici, prijatelji pozvanog učenika. To je zbunilo tadašnju farizejsku skupinu, koja je bila tadašnja elita društva. Kad su zamijetili Isusa za stolom s carinicima i grešnicima, zbunjeno su upitali Isusove učenike: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?" Isus je čuo njihovo pitanje, upućeno njegovim učenicima, te im odgovori: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. Ta ne dodoh zvati pravednike, nego grešnike". Slažem se da svakom društvu treba elita. Pogledajmo što znači riječ elita. Riječ elita znači "izabrani ljudi ili najvrjednije osobe društva, zajednice, struke, itd." Međutim, velika je opasnost za društvo kad ima elitu koja je to postala po nekim čudnim kriterijima. Takva elita odvaja se od običnih ljudi i ne prati svagdašnji život i što se u njemu događa. Oni su daleko od stvarnosti. Elita treba, ali ona koja je sastavljena od najvrjednijih osoba iz društva i koja će davati pozitivan ton cjelokupnom društvu.

FRA IKO SKOKO,
Večernji list

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO
NAPREDAK
GLAVNA PODRUŽNICA ZAGREB

EUROPSKA PJESNIČKA TRIBINA
PREOBRAŽENJA

Voditelj: Mile Pešorda

Pjesnički recital

ANTUN GUSTAV MATOŠ
GOSPA MARIJA

Posvećen legendarnom hrvatskom književniku
podrijetla bunjevačkoga
rođenom u Tovarniku prije 113 ljeta

GRIČKI DIJALOG

Čuju, gospodine, kakaj nečēju
Naši ljudi bit za bana zdigani,
Zakaj naši novci drugom tečēju?
- Čkomi, Bara, nismo dost prefrigani!

Dragi gospodine, naj mi rečēju,
Zakaj naši ljudi jesu cigani,
Zakaj v Peštu našu zemlju vlečēju?
- Čkomi, Bara, čkomi, mi smo frigani!

A po nebu čudnim slovima
Oblacima jesen govori.
Teče veče tihim snovima.

Prestaše već stari dobri govori
U susjednoj kuazi, samo viri kapica
Gdje već spava Bara i Japica.

Stihove su govorili: Monika Bošnjak i Katarina Šare
Glazbeni intermezzo Vedran Pustišek, gitara

DRUŽENJE PRIJATELJA KATOLIČKOG ŠKOLSKOG CENTRA "SVETI FRANJO" TUZLA

Katolički školski centar "Sveti Franjo" Tuzla i Udruga "Prijatelji" koja djeluje pri ovome Centru, upriličili su tradicionalnu "Donatorsku večer" - druženje roditelja, djelatnika i drugih prijatelja Centra. Riječ je o cjelovečernjem druženju koje ima za cilj otvaranje Centra prema svima koji uzajamnim povjerenjem, otvorenosti kao i svijesću pripadnosti i blizini ovome Centru, daju svoj doprinos dobrobiti i poboljšanju uvjeta rada i odgojno-obrazovnog procesa u cijelosti. Ovogodišnje peto po redu druženje okupilo je oko 600 prijatelja koji su uz večeru i ugodan razgovor imali prigodu da se zbliže, bolje upoznaju, razmijene mišljenja pa i kritike. Pozdrave i dobrodošlicu nazočnima uputili su ravnatelj Centra, mr. Josip Lebo i direktori Osnovne škole i Gimnazije, Žana Altumbabić i fra Martin Antunović.

"Škola najbolje uspijeva u svojoj zadaći ako u proces odgoja i obrazovanja bivaju uključena sva tri bitna čimbenika - nastavnik, učenik i roditelj. Tek tada, zauzimanjem svih nas ta teška i odgovorna zadaća formiranja zrele osobe bit će i lakša i uspješnija. Sigurno će ovo biti dobra prigoda zajedničkog i kritičkog propitivanja o svojoj izvršenoj ili neizvršenoj ulozi bilo kao roditelja ili nastavnika, ali istovremeno i poticaj na više i bolje" kazao je u obraćanju ravnatelj Lebo.

Usljedio je i bogat program, a između ostalog upriličena je aukcija đakih radova kao i umjetničkih slika akademskih slikara Milana Cimeše, Mirsada Hadžiefendića i Đure Šarkića koje su Centru darovali Hrvatsko kulturno društvo Napredak Tuzla, Fanjevački samostan Sv. apostola Petra i Pavla Tuzla, Galerija Vinkovci i ravnatelj Centra, mr. Josip Lebo. I ove godine upriličena je tombola, a u glazbenom dijelu nastupili su tamburaški sastav "Terzijan", glazbenik i skladatelj fra Ivan Opačak - kapelan u župi Šikara, Školski bend, a nije izostala ni potpora mnogih nazočnih. Druženje osim zabavnog ima i donatorski karakter. U samu organizaciju i pripremu kako novčano tako i kroz druge vidove uključili su se brojni pojedinci i poduzeća. Sva sredstva koja se prikupe od ulaznica, tombole i aukcije usmjeravaju se u opremanje školskog prostora, pomoći učenicima koji su u potrebi kao i nagrade natprosječnim učenicima i nagradna putovanja za najbolja odjeljenja. Primjerice, prošle školske godine zahvaljujući novčanim sredstvima prikupljenim na ovakvoj večeri, izvršena je nabavka prijenosnog računala, projektor i projekcionog platna te upriličena spomenuta putovanja, nagrade i pomoći za učenike. Spomenimo da su ranijih godina vršena opremanja školskog prostora, nabavka školskih učila, razglasa, opreme za školski bend te upotpunjavan knjižnični fond.

Druga je osnovana prije pet godina a njeni članovi su djelatnici, roditelji, učenici i drugi simpatizeri Centra čiji rad se zasniva na volontersvu. Osim spomenutog druženja, Udruga redovito organizira i edukacije za maturante s ciljem lakšeg izbora budućeg zanimanja, Božićni prijem posljednje generacije maturanata, Susrete generacija (bivših i sadašnjih) i dr.

Ankica Stjepić-Čosić

RIJEČ RAVNATELJA

VALENTINOVO U KŠC

U srijedu, 14. veljače 2007. godine u sportskoj sali naše škole održana je priredba povodom Dana zaljubljenih za tu priliku učenici su spremili prigodan program. Na pozitivnu atmosferu, i scenografija je bila u duhu dana ljubavi - i to zahvaljujući profesorici Marini Trogrlić i hrpi balona s kojima se uspješno izborila. Pored atraktivnog plesnog para, te recitatora koje je spremala profesorica Julijana Kovačević i školski bend je krivac za odlično raspoloženje i zabavu. Svaka čast bendu! Znamo da su se članovi doista trudili i naporno vježbali... I naravno uspješno interpretirali pjesme koje vjerojatno neke od nas vežu za neku staru ili pak novu ljubav. U svakom slučaju, emocija je definitivno bilo u zraku, a najviše su uživali zaljubljeni. Ako ništa drugo, i oni koji nisu zaljubljeni proveli su lijepo u opuštenoj atmosferi. Nešto više od sat vremena nakon napornog dana u školi.

Dijana Ivanović

MASKA BUŠE

DOČEK BUŠA NA DUNAVU

NASTUP KUD "LJUBAČE" U DVORANI

Mohač grad karnevala i maškara

NA OTVORENOM

NASTUP KUD "LJUBAČE" NA OTVORENOM

PRED KUĆOM G. ĐURE ŠARKIĆA

Mjesec veljača je mjesec karnevala i maškara. Tradicije naroda i njihovi običaji svuda su različiti i oslikavaju različite kulture naroda u zemljama širom svijeta. Pa ipak nešto je zajedničko svim karnevalima i maškarama, a osobito onima u mjesecu veljači, pokladnim karnevalima.

I ove godine kao i prethodnih godina u malome gradu Mohaču u Mađarskoj od 15. do 20. veljače 2007. godine održava se pokladni karneval pod nazivom "Mohacsi busójárás" 2007. godine.

HKD "Napredak" iz Tuzle je već nekoliko godina prisutno na ovim karnevalima u Mohaču. Pod pokroviteljstvom se Društva 18. veljače na karnevalu predstavila IFS (izvorna folklorna skupina) iz Ljubače koja je dio HKD "Ljubače" iz Ljubače.

Imala sam čast i zadovoljstvo biti dijelom ovoga spektakla. Prepuna divnih dojmova i nošena emocijama zabave i još uvijek dobrog raspoloženja koje nosim s karnevala, ne znam kako započeti priču o svemu doživljenome.

Na put smo krenuli u subotu 17. veljače 2007. godine, a u ranim popodnevni satima već smo bili u Mohaču i prvo ugodno iznenađenje smo doživjeli u domu gospodina Đure Šarkića, istaknutoga umjetnika, višegodišnjeg sudionika Likovne kolonije "Breške". Iako bolesna, njegova supruga nas je ugostila pokladnim pecivima, vinom, rakijom i kavom, na čemu im se srdačno zahvaljujemo.

Potom smo u pratnji gospođice Ildike Barac ljubazne voditeljice naše grupe smješteni u komforan dački dom, gdje nam je poslužena večera. Nakon toga je IFS "Ljubače" nastupila u gradskom hotelu uz još nekoliko skupina. Bili smo malo iznenađenje samim nastupom, tako i načinom zabave poslije obaveznog dijela programa.

U nedjelju, 18. veljače, već u ranim jutarnjim satima prodefilirali smo kroz centar grada, a potom u 10,00 sati uz još 10 skupina iz Hrvatske i Mađarske nastupili u gradskoj kino-dvorani.

Nakon toga smo kroz mnoštvo ulica otišli na obalu Dunava odakle je trebala krenuti karnevalska parada kroz ulice Mohača prema samome centru i gradskoj vijećnici.

Već na obali Dunava zabava, veselje i lakrdijaštvo su dosegli vrhunac.

Sudionici karnevalske parade su pristizali s raznih strana, neki čamcima preko Dunava, neki improviziranim kolima, traktorima.

Posebno su nas oduševile maske koje su nam se činile sve iste, a opet sve tako originalne i različite, a način zabave i sloboda u ponašanju u tijeku karnevala, nama se učinila malo pretjeranom.

Nakon što nam je voditeljica objasnila legendu prema kojoj su ovi karnevali u Mohaču posebni, opravdala se i ova ponašanja.

Prema legendi ljudi su odjevni u ovčija runa, paradirali ulicama grada, uz vino, pjesmu, ples, pa ako bi neki ovan dotaknuo neku ženu i djevojku svojim štapom ili vilama, ona bi zasigurno radala zdravu i veselu djecu i ne bi imala nikakvih porođajnih bolova.

Zašto ne?

I nama se svidjela ova igra, karnevalska-pokladna, koja zasigurno neće nikome naškoditi. I još nešto, preporučila bih onima koji imaju slabe noge da se ne usude upustiti u ovakve karnevalske avanture.

Ne znam od kuda se rijeka ljudi i maskiranih ovnova slila sa svih strana, iz svih ulica prema centru i gradskoj vijećnici. Poslije parade smo došli i mi. Naša skupina se predstavila svojim izvedbama, pjesmama i igrama, a potom smo nakon paljenja ogromne vatre koja predstavlja kraj zime trebali krenuti kući, u našu Tuzlu.

Naporno je bilo, ali uz divnu organizaciju naših domaćina iz Mohača, zaboravili smo umor i hladnoću i u sjećanju sačuvali mnoštvo divnih trenutaka.

Zahvaljujući HKD "Napredak" iz Tuzle naša IFS "Ljubače" je doživjela jedno novo i lijepo iskustvo. S radošću ćemo prihvatiti svaki novi poziv za naše nastupe i vesele i lijepe avanture pokladnih karnevala.

Voda puta je bio Mto Đulabić.

Zahvaljujemo se HKD "Napredak" Tuzla.

Ljubica Stjepić
Foto: Mato Đulabić

HKD "NAPREDAK" GRAČAC

Večer pod maskama

U organizaciji HKD "Napredak", 18. veljače 2007. godine održana je, već tradicionalno treću godinu, "Večer pod maskama" uz glazbenu pratnju Napretkovih tamburaša.

Organizirali smo tombolu koju su donirali obrtnici, ugostitelji, trgovci, udruge i ostali dobrotvori iz Gračaca. Također su birane i nagrađene najbolje maske. Odaziv građana je bio izuzetno velik, a posebno je bio velik odaziv djece. Zabava je bila vrlo uspješna!

Hvala svima na donacijama i prisutnosti na našoj zabavi!

POKLADNI KARNEVAL U TUZLI

Sedmu godinu za redom Društvo "Hrvatski dom" Tuzla u suradnji s KŠC "Sv. Franjo", organizira Pokladni karneval ulicama našega grada. Svesrdnu su pomoć organizatoru i ove godine pružile i druge hrvatske i katoličke udruge i institucije grada Tuzle, a među njima i Franjevački samostan, Udruga "Hrvatska žena" i Matica hrvatska Tuzla.

U zemlji kojoj se na čelu nalaze osobe s tisuću maski na svojim licima, "mačkare" nisu i ne bi trebale biti nešto novo. Pa ipak, Tuzlanski je karneval pobudio i zagolicao pozornost i maštu brojnih Tuzlaka. Jedan dio naših sugrađana je po prvi put svjedočio ovim događanjima, drugi, već dulje vrijeme prati i pozdravlja ovu i slične aktivnosti, a treći, na sreću jako malen dio, i ovaj je put komentirao: "Eno opet onih Hrvata...", ne znajući, a možda i ne želeći saznati da su u povorci sudjelovali i mnogi koji to nisu.

Kao i svake godine Karnevalska je povorka prošla ulicama "i našega" grada na Pokladni utorak, 20. veljače 2007. godine. U Povorci su se našli predstavnici i članovi svih spomenutih udruga i institucija, učenici, članovi izvorne folklorne skupine s Husina, Limena glazba, a po prvi put i učenici drugih srednjih škola iz grada Tuzle. Pozivu svojih kolega i vršnjaka iz KŠC odazvali su se učenici Gimnazije "Meša Selimović", Mješovite srednje škole, Srednje muzičke škole i Turističko - ugostiteljske škole.

Centralni dio manifestacije se odigrao na tuzlanskome Korzou, gdje su sudionici Karnevala, ali i okupljeno znatljivo mnoštvo, mogli uživati u čarima Pokladnih krafni i gdje je domišljatost sudionika bila skromno nagrađena.

I onda... dogodilo se nešto što je bacilo "mrlju" na cjelokupnu manifestaciju. Voda Karnevalske povorke, glavom i bradom Veliki Poglavica, jednu je od nagrada dodijelio Malome Poglavici iz plemena Bosanceros. Očit primjer činjenice da živimo u zemlji u kojoj apsolutno vladaju nepotizam i korupcija.

Iza maske Maloga Poglavice krio se **Vanja Čamdžić**, učenik Opće gimnazije KŠC "Sv. Franjo", a osim njega nagrađeni su još i Eldina Topuzović, učenica Gimnazije "Meša Selimović", osnovac iz KŠC, Andre Yazid Lorenzo Bentes (ispravljam se ako sam, a vjerojatno jesam, krivo napisao), profesorica Hrvatskoga jezika, Mirjana Bošić, te učenici VII. a Osnovne i III. c Gimnazije KŠC Svetoga Franje.

I. K.

ŠTO SU POKLADE?

Završetkom božićnih blagdana, točnije od blagdana Sv. Tri Kralja, u shvaćanju naroda, započinju Poklade koje traju sve do korizmenih dana, odnosno do Pepelnice. Ovo vrijeme na prijelazu iz zime u proljeće naziva se još i fašnik ili karneval.

Obično se fašnikom naziva dan pred Pepelnicu, pokladni utorak. Tog dana se "zlotvor fašnik" (karneval, krnjo, pust), krivac sveg lošeg u protekloj godini, svečano spali, utopi ili objesi. Prije pogubljenja prethodi mu "dramsko" suđenje u kojem sudjeluju tušitelj, sudac, branitelj, krvnik i tugujuća rodbina. Fašnička lutka izrađena je od slame, krpa ili starog odijela.

Pokladna karnevalska tradicija ima pretkršćansko naslijeđe, a ima svrhu zaštitne magije (prema odbijanju i zatraživanju zlih sila i demona) i magije za plodnost (razni seoski običaji).

Na fašnički dan kuha se zelje, šganci, govedina, peče purica ili guska, a posebice je običaj peći krafne.

Valentinovo u Hrvatskome domu

Udruga "Hrvatska žena" Tuzla u prostorima Hrvatskoga doma 14. veljače organizirala je proslavu Valentinova, na kojoj su došli članice Udruge s bračnim drugovima, prijateljima i prijateljicama.

Uz glazbu, ples i opuštenost slavilo se do iza ponoći. Izabran je najpar: gospoda Ilonka Pavlović i gospodin Branko Hrkač. Slavlje je uveličalo prisustvo generalnog konzula gospodina mr. Josipa Juras, konzulice gospode Elizabete Kaleb, konzula gospodina Miroslava Kovačića i drugih djelatnika Konzulata Republike Hrvatske u Tuzli.

Valentinovo je i dan zaljubljenih, koji na dan, 14. veljače cvijećem, darovima i poljupcima zasipaju svoju odabranicu, tj. odabranika svoga srca. Valentinovo je s vremenom postalo ne samo dan zaljubljenih nego i dan ljubavi, odanosti i poštovanja prema prijateljima i roditeljima.

POKLAD U PAR - SELU

Kraj koji je od davnina poznat po obilježavanju Poklada na prostorima Tuzle je Par-Selo. Dok su Poklade u svijetu uglavnom poznate po kitnjastim i bučnim karnevalskim povorkama te spaljivanju tzv. "princa karnevala", običaji u ovome mjestu su nešto drugačiji. Maskirane grupe koje prati bučna glazba osim što defiliraju kroz ovo i okolna mjesta, zaustavljaju se pred kućom skoro svakog domaćina. Dan u kome je dopušteno sve, počev od prikrivanja svog identiteta do neskvikidajskih pjesama i raznoraznih dosjetki i šali, uistinu uveseljavaju svakoga kome dođu pred vrata. Osim toga tradicionalno je, ali ujedno i vrlo zanimljivo nadmetanje s domaćinom od kojeg se očekuje da nagradi bučne goste.

Kako kažu nešto stariji stanovnici ovoga mjesta, tradicija se godinama nije mijenjala niti osuvremenjivala po ugledu na poznate karnevale. Ona je ostala ista i to je ono što se smatra posebno vrijednim jer je tradicija predaka u izvornom obliku sačuvana do dana današnjeg. Obilježavanje Poklada je posebno i iz razloga što su sudionici maskara odjeveni u tradicionalnu narodnu nošnju koja se dobro čuva u ovome kraju. Jedino čemu zamjere jeste činjenica da su maskare danas daleko manje brojne nego što je to bilo nekada ranije.

Maskare su svoj cjelodnevni obilazak završile okupljajući se u restoran Timun gdje ih je čekalo na stotine posjetitelja iz svih mjesta Tuzlanske županije sa željom da ih vide i da barem na taj način osjete ljepotu i čari ovog posebnog dana u godini. Uz pjesmu i ples u kojima su također svi uživali, upriličen je i izbor najboljih maski te najveselijih sudionika. Obzirom da zabave ovakve vrste ne mogu proći bez znatije najmlađih, jedan dio programa bio je posvećen i njima. Najboljima, organizator Marko Andrić Tarzo uručio je i prigodne novčane nagrade.

Ankica Stjepić-Čosić

Veliko Prelo 2007. Subotica

KAROLINA STANTIĆ

VERICA KUJUNDŽIĆ

MARIJA PRČIĆ

Hrvatski kulturni centar "Bunjevačko kolo" u Subotici organizirao je u subotu, 27. siječnja 2007. "Veliko prelo 2007" u dvorani sportova u Subotici. Ovogodišnje Veliko Prelo okupilo je oko 1200 ljudi, što predstavlja rekordni broj posjetitelja u povijesti Velikog prela. Najboljom preljskom pismom proglašena je "Povratak na prelo" Bore Karadžića, a titulu najljepše prelje ponijela je Verica Kujundžić.

Prvom preljskom pismom "Kolo igra, tamburica svira", u izvedbi vokalne solistice Antonije Plukovic, otpočelo je ovogodišnje "Veliko prelo". Okupljene na ovoj tradicionalnoj manifestaciji bunjevačkih Hrvata u Subotici, među kojima i brojne uzvanice iz zemlje i inozemstva, pozdravio je predsjednik Organizacijskog odbora "Velikog prela 2007" gospodin Josip Horvat i predsjednik hrvatskoga kulturnog centra "Bunjevačko kolo" gospodin Mirko Ostrogonac, koji se obratio sljedećim riječima:

"Cijenjeni gosti, dragi uzvanici, dame i gospodo, štovani prijatelji, ponovno večeras uistinu, odzvanja stih našega pjesnika: 'Prelo kupi, svaki mu se divi, nek' se znade da Bunjevac živi!' Nije samo pjesnička riječ, nego je stvarnost. Naše veliko Prelo bilo je, sada je, a i bit će znak našega opstanka, života, rada i kulture druženja. Čovjek je biće kojemu je darovan život i životno vrijeme. Ta putanja kroz vrijeme se ispunja raznim obvezama, zadacima i trenucima koji nas stavljaju uvijek u određeno raspoloženje. Ima vrijeme kada nam je teško, ima vrijeme kada se krvavo znojimo, ima vrijeme kada stradavamo, ali još nikada nije prestalo vrijeme u kojemu se ponovno i ponovno dižemo i iza tjeskobe osjećamo radost obnove. Večeras je prilika da u tom svom 'hodu kroz vrijeme' stanemo i da dajemo vremenu mogućnost da bude upotrijebljeno najljepše, jer se večeras vrijeme posvećuje Prelo - prijateljstvu jedni s drugima.

Zašto je Prelo tako važan dan u našem osobnom i društvenom životu? Ponajprije zato što je postalo trajni znak našega prepoznavanja za one koji su sa nama, pa i za one koji su protiv nas. Prelo je događaj, a ne tek jednostavno zabava. S druge strane, Prelo je najviša razina naše društvene zabave, protkana duhom iz kojeg progovaraju stoljeća naših predaka, a i zabava čijim načinom slavljenja i mi želimo progovoriti našim mladima. Konačno, Prelo je zajedništvo svih generacija našega naroda, kada u ovih nekoliko sati možemo osjetiti kako je lijepo i ugodno kada su braća zajedno, kako govori stara mudrost. Stoga mi je želja da se večeras ponajprije prepoznamo uz pogled oči u oči kao 'prijatelji na Prelo' i da ovo druženje bude radosno, nadasve doživljaj zajedništva. Za ljudsku dušu raspevanost ovog časa treba i zvuk tamburice, treba i lijepa pjesma, treba i igra, a nadasve

G. JOSIP HORVAT I VODITELJI

ZLATNI DUKATI

treba raspoloženje srca. Stoga vam želim večeras raspoloženo srce, ponosno lice i radost duha, da se lijepo provedete i još ljepše zabavite i ponese te samo jednu želju: da se vidimo i dogodine!

Svima vama, napose naši dragi gosti i vi koji se za ovo Prelo marno zalažete, želim u ime organizatora Velikog Prela "HKC - Bunjevačko kolo" sve najbolje u radosti i slavljenju Prela.

Veliko Prelo 2007. u duhu radosti zajedništva je otvoreno!

S jedne strane pozornice takozvana "živa slika" - improvizirana salašarska soba i u njoj okupljene tri generacije obitelji - podsjećajući publiku na obiteljska prela iz kojih je proistekla ova, danas već 128 godina duga tradicija manifestacije, s druge video-beam.

U uvodnom dijelu cjelovečernjeg programa, koji su, valja istaknuti odlično vodili Bernardica Ivaković i Lazo Cvijin, nastupili su članovi Ansambla narodnih plesova i pjesma HKC "Bunjevačko kolo", a sve uz pratnju tamburaša Glazbenog odjela Centra pod ravnanjem prof. Mire Temunović, koji su se publici potom predstavili i s par samostalnih točaka. Također, nastupili su i pobjednici prošlogodišnjeg VI. festivala bunjevačkih pisama - Marinko Rudić-Vranic, Marija Jaramazovic i Lidija Ivković.

Za ugodno ozračje od ranih jutarnjih sati, smještajući se u blokovima zaduženi su bili ansambl "Ravnica" iz Subotice i glavne zvijezde večeri - Najbolji hrvatski tamburaši (bivši Zlatni dukati).

Organizirana je i bogata tombola, na kojoj je kao glavna nagrada izdvojeno jednodnevno ljetovanje na hrvatskom primorju za dvije osobe u polupan-sionskom aranžmanu, dar Hrvatske turističke zajednice iz Budimpešte.

Prvo Veliko prelo održano je 2. veljače 1879. godine u dvorani hotela "Pešta" (današnja zgrada Narodnog kazališta) u Subotici. Manifestaciju je organizirala "Pučka kasina", a za ovu prigodu Nikola Kujundžić je napisao pjesmu "Kolo igra, tamburica svira", koju je uglazbio Stipan Mukić.

Među uzvanicima "Velikog prela 2007" bili su zamjenik predsjednika Općine Subotica i predsjednik DSHV-a Petar Kuntić, predsjednik HNV-a Josip Z. Pekanović, načelnik Sjeverno-bačkog okruga Zoran Prčić, vukovarsko-srijemski župan Božo Galić sa suradnicima, zastupnik u hrvatskom saboru Ilica Klem, predstavnici Veleposlanstva Republike Hrvatske u Beogradu, generalni konzul Republike Hrvatske u Subotici Davor Vidiš sa suradnicima, konzul Republike Hrvatske u Tuzli Miroslav Kovačić, predsjedavajući Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" mons. dr. Andrija Kopilović, vikar za pastoral i katedralni župnik iz Subotice mons. Stjepan Beretić, vikar fra Marko Lovrić iz Franjevačkog samostana u Tuzli,

zamjenik pokrajinskog tajnika za upravu, propise i nacionalne manjine Đorđe Covic, voditelj vukovarske podružnice HMI Silvio Jergovic, dopredsjednik DSHV-a Josip Gabric, predsjednik hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Tuzla dr. Miroslav Petrovic, glavni tajnik istoimenog Društva i glavni urednik lica "Hrvatski Glasnik" Juraj Novosel, dopredsjednik udruge "Šokacka grana" iz Osijeka Imra Vrbešić, dopredsjednica HKUD "Vladimir Nazor" iz Sombora Marija Šeremešić sa suradnicima, predstavnici "Seljacke sloge" iz Nuštra u Republici Hrvatskoj, dopredsjednik MKC "Nepokor" iz Subotice György Boros, predstavnik "ATB Se-ver" Ljubo Obradovic, direktor Križevačkog tržnog centra u Subotici Momir Džajić, skupina gospodarstvenika iz Vinkovaca na čelu s Stjepanom Jerikićem, predstavnik hrvatske manjinske samouprave iz Segedina (Republika Mađarska) Dušan Marjanović.

Za najbolju preljsku pismu ovogodišnjeg prela žiri je proglasio pjesmu "Povratak na prelo", autora Bore Karadžića. Drugu nagradu osvojila je pjesma "Ide niko, nosi ništa" Antuna Kovaca iz Sombora, a treću "Tišine zvon" čiji je autor Josip Dumenčić-Meštar.

Među 17 kandidatkinja, za najljepšu prelju publika je glasovanjem izabrala Vericu Kujundžić iz Đurđina. Za prvu pratilju izabrana je Marija Prčić, a za drugu Karolina Stantić, obje iz Subotice.

Radost je bila srcima i dušama brojne prisutne publike jer je ova svečana noc bila - puna poruka, glazbe i pjesama, koje su citav program pretocile u grandioznu i trijumfalnu himnu mira. Ljepote i ljubavi Vidjelo se da narod živi duhom ukupnoga hrvatskoga bica, te da se bunjevački Hrvati na prostoru ovoga dijela Backe znaju boriti za svoju opstojnost.

Njegovanje tradicionalnih vrijednosti, ljepote narodnog, ono što imamo, što je odavno označeno kao nacionalno, osobnost velikih vrijednosti, koje treba njegovati, čuvati i uvijek pokazivati.

Ovogodišnje "Veliko prelo" bilo je jedinstveno i zbog toga jer je okupilo sve generacije u jednom od najstarijih običaja bunjevačkih Hrvata.

Mi smo uživali u ovom umjetnički vrijednom svecarskom ugodaju, a sudeći po burnim aplauzima nazorne publike svi su uživali.

Poruke, glazba i pjesme ovdje je bila carobnjak prostora i vremena. Upućujemo srdačne čestitke domaćinu sa željom da se nastavi s Velikim Prelom i drugim kulturnim aktivnostima.

Zahvaljujemo se na pozivu na ovu svečanost. Smatramo da su i obavljeni razgovori o dosadašnjoj suradnji i planovima bili vrlo sadržajni i konkretni, a na zadovoljstvo HKD "Bunjevačko kolo" i HKD "Napredak".

Juraj Novosel

PRELJE STARINSKE

NA PRELU...

Veliko Prelo je prigoda kada se Hrvati-Bunjevci u Subotici i okoliću okupljaju oko jednog od najstarijih običaja, druže, razgovaraju, vesele i u zajedništvu obogaćuju sebe za nova pregnuća u očuvanju i njegovanju bogate kulturne baštine koju su im podarili i ostavili njihovi preci.

Na spomen prvog održanog "Velikog Prela" 2. veljače 1879. godine u organizaciji "Pucke Kasine" po tradiciji se na prelu bira najljepša Preljska pisma, a od 1990. i najljepša prelja.

Pored povijesno-običajnog dijela, kojim žele sacuvati baštinu Hrvata-Bunjevaca s prostora sjeverne Backe, program ima i svoj zabavni dio kojeg po tradiciji oplemenjuju tamburaši i pjevalci svojom glazbom.

TAMBURAŠI POD RAVNANJEM PROF. MIRE TEMUNOVIĆ

Valentino

na radiju Soli

Porijeklo Valentino nije precizno utvrđeno, iako se radi o drevnom blagdanu. Neki ga povjesničari pripisuju Svetom Valentinu, mučeniku iz ranih dana kršćanstva, koji je kradomice i unatoč zabrani vjenčavao zaljubljenе parove.

Car Klaudije II. Gothicus dao ga je spaliti na Flaminijevoj cesti u Rimu. Drugi mu pak nalaze korijene u starorimskim obredima posvećenim plodnosti, dok ima i onih koji ga povezuju s pticama koje se pare u proljeće. Valentino se kao blagdan ljubavi i zaljubljenih slavi naj-

manje od 14. stoljeća naovamo. Slavljenje Valentino proširilo se po čitavom svijetu iz kulture SAD-a i Velike Britanije te tako 90-tih godina, obilježavanje ovog blagdana proširuje se i na naše krajeve.

Tradicija ovoga blagdana se ogleda u slanju anonimnih čestitki ili razglednica svojoj simpatiji uz prigodni tekst poput "Be my Valentine" ili kratkom rimom "Roses are red/Violets are blue/Oh my darling/I love you". Darivanje cvijeća ili čokolade, za razliku od slanja poštom prakticiraju samo parovi. Danas se Valentino kao i sve drugo u današnjem vremenu na neki način više povezuje sa materijalnim nego romantičnim pokazivanjem ljubavi. Stoga nije rijedak slučaj da mnogi bez puno truda i ljubavi darivaju svoju voljenu osobu. Otkad postoji ljubav uz nju se vezuje i romantika pa se glede svega navedenog nameće pitanje postoje li danas romantične duše? Koliko se zaljubljenih umjesto skupocjenog dara potrudilo na drugi način iskazati što se zapravo skriva u dubini njihove duše te npr. kroz par stihova napisanih od srca dati do znanja voljenoj osobi koliko mu/joj znači?

Vjerovali ili ne romantičari i danas postoje. Možda su rijetki ili pak neki ne žele vanjskinom to pokazati, ali oni postoje. Dokaz toga je znatan broj njih koji osim što su bili kadri napisati pjesme o ljubavi, bili su ih spremni i prezentirati široj javnosti. Da bi stvar bila još ljepša, a ovogodišnje Valentino ostalo upamćeno kao uistinu romantičan blagdan ljubavi, potrudilo se i par koji se odlučio javno priznati da ljubi i voli te to pred širom javnošću potvrditi sudbonosnim "DA".

Najljepše ljubavne pjesme

Naime, u povodu Valentino - Dana zaljubljenih, Radio Soli raspisao je natječaj za izbor najljepše ljubavne pjesme, na koji je pristiglo stotinjak pjesama. Težak zadatak odabira "najljepše" na sebe je preuzeo žiri u sastavu: književnik Jasmin Imamović, pjesnik Šimo Ešić i glavni i odgovorni urednik Hrvatskog glasnika Juraj Novosel.

Za najljepšu pjesmu izabrana je pjesma Milana Kolarica "Tvoje oči", drugo mjesto osvojila je pjesma "Vrijeme za ljubav" Eme Okanović, a treće mjesto pjesma Azre Lolić "Okreni se". Pohvaljene su pjesme: Selme Kopic, Amile Isić, Ane Divković i Ane Magajne.

Milan Kolaric, autor prvoplasirane pjesme kaže: "Jedanput sam pročitao da smo svi mi pjesnici. Svaki čovjek ima dušu, a pjesma nastaje upravo iz duše, samo je pitanje koliko tko ima hrabrosti da to pokaže i da zabilježi". Pisanim se kako je kazao bavi od rane mladosti, ali intenzivnije bilježiti svoje pjesme počeo je unatrag petnaest godina. Nije ih pisao baš u trenutku kada ih je doživljavao, ali kako kaže ponovno ih može oživjeti u svom sjećanju. I članovi žirija su se otprilike složili s gospodinom Kolaricom te zaključili da se pjesme pišu iz unutarnje potrebe, a ne radi osvajanja nagrade na nekom natječaju. Kako su kazali, pjesme koje se pišu iz duše, jedine su iskrene i dobre. Predstavnici žirija iznijeli su prijedlog da se u dogledno vrijeme do sada nagrađivane i pohvaljivane pjesme i priče objave za što su iskazali interes i na Radiju Soli, organizatoru svega navedenoga.

Autorima najljepših ljubavnih pjesama, Izdavačka kuća Bosanska riječ iz Tuzle dodijelila je kompletne knjige, a organizator, Radio Soli, plakete. Podsjećanja radi, ovo je treći put da Radio Soli raspisuje natječaj. Prošle godine, žiri u istom sastavu birao je najljepšu ljubavnu priču, a godinu dana ranije najljepšu ljubavnu pjesmu.

Vjenčanje

Ovo nije jedini sadržaj koji je Radio Soli upriličio u povodu ovog romantičnog blagdana, ali svakako najveću pozornost i ove godine plijenilo je vjenčanje u živo. Prvi put osim izravno u radijskom programu, ceremonija vjenčanja prenošena je i na kablovskoj televiziji "INFO KANAL" Tuzla. Ove godine Tuzlaci su uživo slušali i gledali sklapanje braka između Azura Kasupovića i Asmire Čehajić iz Tuzle. Azur ima

23 a Asmira 26 godina, upoznali su se 2000. godine na jednom sportskom igralištu.

"Onako sićušna, lijepa i nježna, a u isto vrijeme arogantna i malo divlja odmah je u meni upalila iskru zaljubljenosti," kazao je Azur prisjećajući se prvog susreta sa Asmirom. "Kao i u svakoj vezi bilo je teških trenutaka koji su našu ljubav samo ojačali tako da danas znamo da je to ono pravo," kazali su oboje. Imali su želju vjenčati se u programu Radija Soli prošle godine, ali su zakasnili s prijavom. Koliko je njihova ljubav velika i istinska potvrđuje činjenica da su na isto čekali godinu dana. Pred kumovima Indrom Hasanović i Mirzom Karić te matičarkom Zlatom Zorić, rekli su u programu Radija Soli i INFO KANALA TUZLA sudbonosno "DA".

Generalni pokrovitelj projekta "Zaljubljenost - ludost" Turistička agencija "Goldentours" mladencima daruje bračno putovanje u Prag a ostali pokrovitelji DRAMAR Centar, Salon vjenčanja HIKI, Frizerski salon TWINS, Cvjećare HIMEL, Andrija Vito, i Nova banka svojim darovima potrudili su se da mladenci imaju vjenčanje iz snova.

Ankica Stjepić-Čosić

Javnost, novinarstvo i lešinarstvo

Na pitanje: „Je li interes javnosti za zdravlje političara, narušavanje njihove privatnosti“, u jednoj emisiji Hrvatske televizije, 63 posto gledatelja je odgovorilo sa „DA“.

Ovime su obični ljudi pokazali kako su daleko razumniji od bezobzirnih medijskih djelatnika, koji novinarstvo pretvaraju u lešinarstvo; a sve se događalo u vezi s bolešću Ivice RAČANA, predsjednika SDP-a Republike Hrvatske.

U jednoj od emisija „Super milijunaš“ Televizije OBN, u kojoj se nitko nije ni približio milijunu Konvertibilnih maraka, voditelj Vinko ŠTEFANEK je kazao kako se pred njim nalazi diplomirani student žurnalistike.

Koliko mi je poznato student je student, a nikako diplomirani. Pravo i krivo gledajući OBN-ov natjecatelj je bio diplomirani žurnalist.

Svojevremeno sam u programu Tuzlanske televizije bio voditelj emisije „TV bingo“, a svima onima koji su dobili neku od nagrada obračao sam se riječima „čestitam sretnom dobitniku!“

Poslije jedne od emisija dr. sci. Zlatko UNGER, pitao me postoje li nesretni dobitnici. Zatečen pitanjem ostao sam bez odgovora, ali sam u svim narednim emisijama čestitke upućivao dobitniku ili dobitnici, jer mi je postalo razvidno kako je teško povjerovati u postojanje nesretnih dobitnika.

U predavanjima o jeziku i značenju zarezova često se, kao najzornija ilustracija, koristi rečenica: „UBITI, ne pomilovati“; te „UBITI NE, pomilovati“. Što će reći, mjesto zarezova u ovoj kratkoj rečenici odlučuje hoće li osuđenik ostariti živ.

Nesto slično, ali manje dramatično, pronašao sam i u jednom novinskom razgovoru, u kojemu novinar, konstatira: „Nažalost diplomiranih liječnika u našem gradu ima jako malo“. Ostaje mi nejasno čija je žalost u pitanju, jer nigdje nema zarezova.

U prošlom broju HRVATSKOGA GLASNIKA na jedno od pitanja novinarke Ankice STJEPIĆ-ČOSIĆ, dekan Tuzlanskoga dekana, prečasnog Pero ILJKIĆ, između ostaloga je ustvrdio: „Nije strašno pogriješiti, ali je strašno ne ispraviti uočenu pogrešku.“

Slažem se s dekanom Iljkicom, ali bi odgovor bio objektivniji i potpuniji, kada bi se dodale riječi „priznati pogrešku i pokušati ju ispraviti“, jer nema ispravaka bez priznanja greški, a i sve se ne mogu ispraviti.

GLODUR - glavni i odgovorni urednik HG-a gospodin Juraj NOVOSEL, u prošlom je broj objavio zanimljivu tvrdnju, koja glasi: „Prema njemačkim znanstvenicima, rizik od srčanog udara mnogo je veći u ponedjeljak nego bilo koji drugi dan u tjednu.“

Glede toga predlažem ukidanje ovoga dana, dekretom, ili bar uvođenje uredbe sa zakonskom snagom kojom bi se naredivalo spavanje ovim danom.

Gospodin Mijo KREŠIĆ, vijećnik u Općinskom vijeću Tuzla i predsjednik Županijskoga odbora HDZ-a Soli, postao je zamjenik ministra u jednom od ministarstava Bosne i Hercegovine.

Čestitam(o) gospodinu Krešiću, ali se pitam(o) hoće li i tko će ga zamijeniti na dosadašnjim dužnostima i hoćemo li imati kakve profitabilne koristi i dobiti od njegove nove dužnosti. A, nije mali broj ni onih koje zanima kolika mu je doministarska plaća.

Nedavno sam čuo ili pročitao kako je nogometna reprezentacija najveći promicatelj Republike Hrvatske u svijetu.

Na žalost najuspješniji skupni sport u Bosni i Hercegovini je invalidska odbojka.

Jedna je novinska agencija nedavno plasirala podatak, a većina bh. medija objavila, kako je prošle godine najveći europski natalitet bio u Francuskoj.

Pitam se pitam, ima li to kakve veze sa francuskom ljubavi, ljubavnicama i ljubavnicima.

Diplomirani profesor tjelesnoga odgoja Ljubo DIVKOVIĆ, policajac od zanata i karijere, odnedavno je izabran ili imenovan za načelnika Policijske uprave Tuzla ili pojednostavljeno rečeno postao je prvi policajac grada soli i ugljena.

Ovo personalno-kadrovsko rješenje prošlo je bez medijske prašine i stranačko-političkih reagiranja. To me čudi, jer je jedno vrijeme vođena rovska politička borba oko ove pozicije, a na nju je trebao biti imenovan Hrvat; a kada se to dogodilo uslijedila je gromoglasna šutnja.

Možda to i nije ništa čudno, jer gospodin Divković ne pripada ni jednom stranačko-političkom taboru.

Osoba koja je desetljećima pozorno osluškivala povijest, a tijekom minula rata potpuno ju čuo, je i primarius Srećko TUNJIĆ, koji se hrabro i odvažno stavio na čelo Hrvatske seljačke stranke Tuzlanske županije.

Na žalost, ni na jednim izborima nisu ga čuli, razumjeli, niti podržali birači – ni seljaci, ni građani. Ako mu je kakva utjeha, a znam kako ju on ne traži i nije mu potrebna, ni jedna stranka s hrvatskim predznakom, na prošlogodišnjim izborima, nije poslušana i podržana, pa u Skupštini Tuzlanske županije imamo samo jednog Hrvata, gospodina Tomu VIDOVIĆA, člana SDP-a. Dobit ćemo i jedno darovano ministarsko mjesto, ukoliko zbog brojnih nesporeda ne uslijede prijevremeni izbori u Tuzlanskoj županiji.

Prof. dr. sci. Rajko IGIĆ, prije raspada SFRJ i ratova na Balkanu, bio je uvaženi profesor na Medicinskom fakultetu u Tuzli. Između ostaloga je patentirao i predložio da se na ex-Yu prostoru uvede novo pismo, pod nazivom „Slavica“, koje bi zamijenilo i latinicu i cirilicu. Inicijativu su kao znanstveno intrigantnu prihvatili svjetski slavisti, ali na Balkanu se o tome, uglavnom, šuti.

Kao ilustraciju gemišta cirilice i latinice profa Igić je iskoristio poruku „PUŠENJE JE ŠTETNO“, s tim što su slova „Š“ i „NJ“ tiskana cirilicom. Pripremajući se za ispisivanje ovih redova pala mi je um kombinacija slova „PETOPTA“, koja u latiničnim verzijama, koliko znam, ne znači ništa, ali pročitana cirilicom znači „RETORTA“.

Vrsni bh. humorista Osman DŽIHO, na stranicama tabloida „Express“, postavio je pitanje: „Kako će BiH izgledati za pet godina? i ponudio nekoliko odgovora, od kojih izdajem(o) dva: „Sada nam djeca puše travu, a za pet godina bit će sretni ako budu imali da je pasu.“ Burek bez mesa postat će glavni nacionalni specijalitet.“

Citirane poruke ne bi trebalo shvatiti samo kao Džihine urnebesalije, jer su bolno blizu istine.

Mladani i novopečeni žurnalist Mladen BOSANKIĆ, nedavno je u „Tuzlanskom listu“ objavio tekst o prosvjednom skupu žitelja lukavačke Mjesne zajednice Donji Bistarac.

Da nisam rođen u tom mjestu ne bih znao kako je riječ o selu, jer se u tekstu spominju samo građani, a seljaka nema ni od korova.

Krivo (o)gledao: Nikola J. IVANOVIĆ

POKLADNI DANI U ŠPIONICI

*U organizaciji
Hrvatskog kulturnog
društva "Napredak"
Srebrenik u subotu
17. veljače 2007.
godine organizirana je
manifestacija
"Pokladni dani".*

Nakon okupljanja svih sudionika ispred prostorija društva u Špionici Srednjoj, podijelili su se u grupe i kako je to običaj kod nas krenuli od kuće do kuće i uveseljavali domaćine svojim neobičnim maskama i igrama i plesovima, a oni im za uzvrat darivali novac i slatkiše. Pošto su obišli sve kuće, sudionici, njih 60 mahom učenika osnovne i srednje škole okupili su se ponovo ispred prostorija društva gdje im je priređen bogat kulturno zabavni program.

U programu su sudjelovali glazbena skupina društva, Anto, Boris i Svjetlana Topalović, izvorna skupina društva, Pero Josić i Željko Crlić, te Lucija Veselčić. Članovi dramske sekcije društva Ivan Bagara, Petar Topalović, Ivan Veselčić, Dario Jurić, Monika Zulumović, Ana Topalović i Josipa Tadić koji su svojim šaljivim igrokazima uveseljavali sve nazočne, te članovi književne sekcije Ivan Crlić i Monika Zulumović.

Tijekom programa žiri u sastavu Snježana Veselčić, Pero Josić, Vinko Topalović, Marija Tadić i Ruža Matijević imali su težak zadatak izabrati tri najbolje i najinteresantnije maske i nakon što su svi pokazali što znaju i svoje maske žiri je nakon zbrajanja glasova odlučio da prvu nagradu u iznosu 50,00 KM dodijeli svatovskoj grupi koju su činili Hrvoje Matijević, Jozef Jerković, Ana-Marija Veselčić i Niko Veselčić, a drugu i treću nagradu u iznosu po 25,00 KM podijelili su Dario Josić i Ana Veselčić.

Nagrade i diplome dodijelila je predsjednica društva Filka Veselčić. Posebnu zahvalnost za organizaciju ove manifestacije treba odati Josipu Dogančić i Marini Veselčić. Voditeljica programa bila je Marina Veselčić.

Nikola Veselčić

Aktivnosti mladih u Lukavcu

*Mladi župe
"Sv. Anto Padovanski"
iz Lukavca ozbiljno
su shvatili
svoje mjesto u
zajednici i društvu.*

Učimo i pokušavamo sudjelovati u zajednici i činiti je boljom. Pored aktivnosti kojima se bavimo uz pomoć vlač. Josipa Vajdnara u župi, polaznici smo i tečaja animacije. To je projekt koji je proveden u mnogim biskupijama u Hrvatskoj, a sada se održava i na području Bosne i Hercegovine.

Predviđena su četiri vikend-susreta tijekom kojih bi mladi jačali svoj katolički identitet i naučili kako aktivno sudjelovati u Crkvi i društvu. Prvi vikend-susret održan je u Gromiljaku u prosincu prošle godine. Drugi vikend-susret proveli smo u Sarajevu. Od 19. do 21. siječnja boravili smo u internatu KSC "Sv. Josip". Drugi vikend prošao je u dosta opuštenijoj atmosferi i odnosima među polaznicima. Za kratko vrijeme sklopljena su mnoga prijateljstva što je preduvjet za dobar rad. Susret je započeo refleksijom na prošli susret, te za razliku od njega ovaj vikend se temeljio na temama zajednice i obitelji kao prve i najvažnije zajednice. I sada smo bili podijeljeni u manje skupine u kojima smo lakše i otvorenije govorili o sebi i svojim obiteljima.

Vikend je započeo vježbom "Automobilska nesreća." Ova vježba je imala za cilj pomoći nama-mladima da shvatimo koliko je bitno zajedništvo kao i suradnja i povjerenje u zajednici.

Slijedeći dan je započeo radionicom "Obitelj" gdje smo kroz asocijacije crtež i igre otkrili mnogo toga o svojoj obitelji. Zatim je slijedila

radionica "Crkva-Zajednica". Na ovoj radionici nije bio prisutan nijedan animator. U grupama smo trebali predstaviti Crkvu onako kako je doživljavamo. Također smo pokazali koliko smo spremni raditi u zajednici. Svi radovi su ocijenjeni najvišom ocjenom od strane animatora.

Nakon toga obrađene su teme "Područja djelovanja animatora" te "Animator kao poslanje". Ova predavanja su nam pokazala koliko je važno mjesto animatora u zajednici. Također smo kroz vježbu "Brodolomci" shvatili važnost suglasja u jednoj zajednici za njeno funkcioniranje i uspjeh.

Večer je nastavljena uz "Veselu večer" gdje se ponovo očitovao važnost zajednice kroz igre povjerenja, natjecateljske igre, igre oponašanja te igre suglasja.

Susret je završen Svetom Misom u nedjelju 21. siječnja. Sveta Misa je slavljena u crkvi Sv. Širila i Metoda u Sarajevu. Nadamo se da ćemo stečeno znanje moći primijeniti u svojim župama i u zajednicama te da će naši napori uroditi plodom. Nije lako raditi u zajednici i izboriti se sa svim problemima, ali uz dobru volju i suglasje možemo postići i one ciljeve koji nam se čine dalekim i nedokučivim.

Aneta Jokić

Svetosavska akademija, koju je 6. veljače u Narodnom pozorištu Tuzla organizovalo Srpsko kulturno društvo «Prosvjeta» iz Tuzle, okupila je veliki broj vjernika pravoslavne ispovjesti, a osim predstavnika Srpske pravoslavne crkve, skupu su nazočili gvardijan Franjevačkog samostana u Tuzli, fra Zdravko Anđić, glavni imam Islamske vjerske zajednice, Muhamed ef. Lugavić, konzul Republike Hrvatske u Tuzli, Josip Juras, te druge ugledne ličnosti iz Tuzle. To je jedan od najočitijskih primjera tolerancije, poštivanja i suživota pripadnika različitih nacionalnih skupina u Tuzli, a što je jedna od poruka Svetog Save.

O djelovanju i porukama Svetog Save tuzlanskoj javnosti govorila je Dušanka Kovačević, direktor bijeljinske biblioteke. Ona je istakla da je Sveti Sava bio ne samo hrišćanski i duhovni otac Srba, već i neizostavni dio narodnih predanja koja nisu bila vezana za hrišćanstvo. Poručivao je ljudima da dostojanstveno žive i poštuju specifičnosti drugih naroda.

"Sveti Sava za srpski je narod ona svijeća koja gori i u tami i u svim danima našeg života. Svetosavlje je put kojim mi pravoslavni Srbi trebamo ići. To je božanski put, koji nas upućuje da svi oni koji vjeruju u boga, njegovu pravednost i svemogućnost, da slijedimo put gospodnji, da svatko u svojoj tradiciji, svojoj specifičnosti proslavlja gospodina" istakao je episkop zvorničko-tuzlanski Vasilije Kačavenda.

Kačavenda, poznat po svojoj podršci Vojski RS tokom posljednjeg rata u BiH, na skupu u Tuzli je poručio da «želi da, na prostorima na kojima živimo, ma kako se oni zvali, zavlada mir, dostojanstvo, prosperitet i ljubav među svim ljudima».

Svetosavsku akademiju uveličali su zbor «Srbadija» iz Bijeljine, beogradske etno sastav «Teodulija», te muški zbor Isajja Srbin iz

U Tuzli održana Svetosavska akademija LJUBAV I POŠTIVANJE KAO VEZA U RAZLIČITOSTI KULTURA

Beograda.

Protonamjesnik Pravoslavne crkve u Tuzli, Milan Topić istakao je da će «Prosvjeta» ove godine nastaviti s organiziranjem kulturno-vjerskih manifestacija te da će u Tuzli u svibnju biti organiziran đurdevdanski uranak.

J. Š.

Narodno pozorište Tuzla Tri bisa za «Hanku»

Na sceni Narodnog pozorišta Tuzla 17. veljače izvedena je prva ovogodišnja premijera, koja će, sudeći prema reakcijama premijerne publike, puniti teatarske sale. Radi se o «Hanki», djelu Isaka Samokovlje, a u režiji Sulejmana Kupusovića, kojeg je uprava NP Tuzla angažirala da uradi komad koji će omasoviti posjetu ovoj ustanovi. Hanku tumači studentica glume, a njenu životnu ljubav Dragan Pirić. Uz njih, angažirano je još dvadesetak studenata glume tuzlanske akademije scenskih umjetnosti i mladih glumaca. Zahvaljujući Kupusoviću uloge u «Hanki» dobile su dugogodišnje članice ansambla NP Tuzla, Milica Kerošević i Remira Osmanović, glumice srednje generacije, koje su ostali gostujući redatelji dugo vremena zapostavljali.

Ono što karakterizira «Hanku», dramu o ljubavi, je visok stupanj pozitivne energije mladih glumaca, koji su dobili šansu da se publici

predstave ne samo glumačkim, već i talentom za ples i muziku.

"Bilo je treme, ali reditelj mi je dao snagu da dobijem samopouzdanje i da sve iznesem do kraja" izjavila je uzbuđena Jasminka Pašić, dodavši da vjeruje da iskrena ljubav, prepuna strasti, koja razara srce, postoji i u realnosti.

Ljubavni zapleti, plesne tačke i energija ansambla, zadržali su pažnju publike, koja je salu napustila nakon što su se glumci tri puta vratili na bis. "Bio je rizik da uzmem mlade glumce, da igraju u ovako žestokom tempu, ali sam očekivao ovakvu reakciju. Ako smo premijernu publiku zgrabili i okovali emocijama, normalnija publika će mnogo žešće da prihvati «Hanku». Ovo je predstava kojom će se Narodno pozorište Tuzla moći pojaviti na festivalima u Jajcu i Brčkom i na gostovanjima izvan BiH" izjavio je Sulejman Kupusović nakon premijere u NP Tuzla.

J. Š.

Ponovno smo zapali...

Baš je zanimljivo da naši ljudi kada kupe dnevne novine prvo okrenu horoskop, zatim čitaju crnu kroniku, pa onda obično okrenu onu stranicu gdje su svi oni poznati turbo folk pjevači ili bolje reći pjevačice koju je neki „novinar“ uslikao sasvim slučajno upravo u trenutku kada joj je na crvenom tepihu malo više do izražaja došao dekolte.

S druge strane na stranicama koje bi mogle educirati, proči-taju se samo naslovi. Kome je naime na ovom vremenu do pregovora s Europskom unijom, do privatizacije, do Bolonjskog procesa.... Pišem ovo jer sam sve više svjedok srozavanju novinarstva.

Upravo držimo no-vinu pred sobom, ovaj *Hrvatski glasnik*, koji u mjesec dana toliko želi dati kvalitetan sadržaj, popratiti sva kulturna događanja, objaviti kvalitetne razgovore s vrhunskim ljudima, ljudima koji nemaju dubok dekolte, nego imaju dušu, obrazovanje, imaju vjeru. Umjesto da jedva čekamo kraj mjeseca kad će Glasnik izići, mi zaboravljamo i njega, ne damo mu ni prostora. Ali zato, žuta štampa je svuda po našim domovima. Čak su neke osobe, ako ih se može nazvati osobama i poljepljene u našim kućama po frižiderima po radnim stolovima. Na žalost, umjesto križa na zidu sve češće možemo vidjeti iskružene slike Pink parade. Eto tako mi razmišljamo. Ponavljam, na žalost! Najcrnja je kronika ovih dana, ovih godina to što nemamo ni motiva za napredak. Neki dan, dok sam sjedila na jednoj kavi s radnom kolegicom u jednom tako reći finom gradskom kafiću, vidim u jednoj lijepoj korpi puno novina, od tje-dnih do mjesečnih, od žute štampe do žute štampe. Pa gledam što bih uzela čitati, da se malo informiram, kad ni jedne dnevne novine, niti kvalitetne tje-dne novine. Žalosno. Stvarno sita sam i ovako trpanjem mozga informacija o

takozvanim estradnim zvijezdama, o njihovim trenerkama, o informacijama koliko koja *pevaljka* može pojesti. Ježim se! Svida mi se izjava jednog političara koji je rekao da smo postali zemlja u kojoj su zvijezde Velikog brata najpopularnije osobe. Pih! Tako smo postali i ljudi koji jedva čekaju kada će izići tje-dna novina u kojoj možemo pročitati što su nam zvijezde papale preko vikenda ili kako im je bilo na skijanju...

Bilo bi krajnje vrijeme kada bismo se okrenuli našoj kulturi, kada bismo odlučili biti plemeniti i naučiti se obrazovati. Zar ne bi svaki dom trebao imati Hrvatski glasnik, Svjetlo riječi, Katolički tjednik.

Zamislite da ostanemo bez ovako vrijedne tiskovine. Onda bismo sigurno bili hrabri govoriti kako ništa nema prikladno za nas Hrvate katolike ovdje u BiH, kako čak nemamo ni svoj tv kanal, pa čak nemamo ni neku dobru novinu. Spremni smo uvijek na kritiziranje, na davanje subjektivnih ocjena. Pa čak evo zbog takvih banalizirajućih stvari spremni smo otići iz ove zemlje tvrdeći da nemamo ništa svoje. Imamo, itekako imamo. Ali ne znamo cijeniti. Ali zato znamo zanemarivati svoje.

Priznajem da se radujem kada dode polovina mjeseca i da mi nema draže kave od one kada mogu listati šarene stranice Svjetla riječi. Nedjeljna kava je također ukusna, jer tada znam da ću nakon mise moći kupiti Tjednik. Volim stranice Glasa mladih. Ipak Glasnik zaslu-žuje puno više kava. Volim čitati i uvijek se vraćati na tekstove iz naše županije. Volim vidjeti entuzijazam mladih ljudi koji uvijek nešto rade. Posebno me raduje volja i živost profesora Jurja koji tako radosno oživljava svaki novi broj.

Moram i ovo ispričati. Žalosno je, ali nek se zna. U nedjelju nakon svete mise, kako to obično i biva u župnim oglasima župnik čita što sve ima kupiti od tiska. Nema što nema. I ispred crkve stoji jedan mladi roditelj (otac) i buduću da mu je mrsko otići samom do kladionice daje

svom sinčiću (otprilike peti razred) neki mali papirić i objašnjava mu gdje treba otići i to brzo platiti. Valjda da iskoristi dok gospođa supruga mama nije izašla iz crkve. Jer koja bi normalna žena i mama to dopustila. Ali svejedno i on je otac, roditelj je. I ne mogu vjerovati da poneki roditelj daju djeci u ruke veliki novac i šalju ih u kladionicu, a da tom istom djetetu kao roditelj ne kupi Mali koncil. Kako su neki roditelji nisko spustili odgoj svoje djece. I kako se uvijek ima novaca za te lude stvarčice! Žalosno! Stoga, neka nas i ne čudi što nam crne kronike zauzimaju sve više tiska, neka nas ne čudi laka dostupnost svega i svačega. Koji je roditelj se kada pobunio što se uz škole otvaraju nove kladionice. Svima će nam tako biti dok god budemo pasivni, dok nam svima na prvom mjestu bude novac, umjesto naša djeca. Tako se nadam da će se ti naši ljudi konačno probuditi iz žutine današnjih medija, i da će se udostojiti otvoriti oči i srce medijima koji pronose i šire dobro.

Idealna nedjelja koja spašava svaku obitelj je: otići zajednički na svetu misu, svi zajedno se zabaviti oko spravljanja ručka kada će doći i bake i djedovi, ugodno toplo popodne uz čitanje katoličkog tiska, šetnja s djecom.....

I na kraju... Zamišljam i radujem se da će se ljudi ipak probuditi, da će u svakom dnevnom boravku se uskoro naći jedna lijepa korpa samo za tisak, ali ne onaj o plastičnim operacijama. Nego tisak koji će nas obrazovati, koji će nam pokazati kako ima velikih ljudi koji rado pišu i žele nam pokazati kako je život živ i kako život nije samo briga o životima drugih ljudi. Život je za svakog od nas svetost koju smo pozvani nje-govati. Upoznajmo ljepotu ovog svijeta, upozna-jmo ljude koji nas rado obasipaju svježim i vrijednim informacijama. Živjelo novinarstvo i živjeli vrijedni ljudi! Živio Hrvatski glasnik!

Piše: Maja Jurić

Još jedan korak u primjeni laparoskopskih procedura u kirurgiji

Laparoskopska kirurgija sve je prisutnija i na našim prostorima. Uvođenjem još davne 1997. godine, otvorile su se nove mogućnosti za rješavanje niza problema u oblasti kirurgije s velikim benefitom za pacijente. Laparoskopska metoda omogućava brži i jednostavniji pristup problemu, metoda je manje invazivna i agresivna, postoperativni tok brži i lakši, jer nema velikih rezova niti rana kod kojih su uvijek moguće komplikacije i veliki broj pacijenata mnogo bolje podnosi operacije ovom metodom.

Laparoskopska operacija karcinoma debelog crijeva urađena je prvi put u BiH, danas na Klinici za kirurgiju JZU UKC Tuzla, prema dostupnim do sada objavljenim podacima. To je još jedan korak u primjeni laparoskopskih procedura i napredak u razvoju medicine kod nas. Riječ je o uvođenju novog pristupa kod pacijenata kod kojih je potrebno obaviti složenu operaciju karcinoma debelog crijeva.

Tim zdravstvenih radnika koji je obavio operaciju činili su: Doc. dr. Šefik Hasukić, šef odjeljenja za laparoskopiju, kirurzi dr. Osman Muratović i Ervin Matović, anesteziolozi Prim. dr. Saida Hadžise-limović i dr. Amra Dedić, i instrumentari: Bego Hadžibegović, Albina Hrvanović, Sead Mehmedović. Ekipa je zadovoljna urađenom operacijom, a pacijentica Z. S. (1944.) se u postoperativnom toku osjeća dobro.

U povodu urađene prve laparoskopske operacije karcinoma debelog crijeva u JZU UKC Tuzla biće organizirana konferencija za medije, 15. veljače 2007. godine sa početkom u 13 sati u Sali za sastanke Zgrada uprave JZU UKC Tuzla.

Amra Odobašić

NEĐAVNO ROĐENE TROJKE NA GAK-u TUZLA

U UKC Tuzla izvedena dva operativna zahvata laparoskopske nefrektomije

Na Klinici za kirurgiju UKC Tuzla, tim stručnjaka kojeg su činili urolozi dr. Mustafa Bazardžanović i dr. Samed Jagodić, te kirurzi, prof. dr. Dešo Mešić i dr. med sci. Nedžad Kadrić izveli su dva operativna zahvata laparoskopske nefrektomije. Riječ je o metodi odstranjivanju bubrega kroz tri otvora na truhu.

Prednost ove metode je što nema rezova, a postoperativni oporavak pacijenta je znatno kraći nego kod klasične kirurške metode odstranjivanja bubrega.

Pacijent M. S. (31) operiran 17. 2., a već 22. 2. napustio je bolnicu, dok se operirana pacijentkinja T. C. (46) 22. veljače osjeća veoma dobro i prema očekivanjima liječnika već 24. 2. bi mogla biti otpuštena sa Odjeljenja urologije Klinike za kirurgiju UKC Tuzla.

Prema riječima urologa, dr. Mustafe Bazardžanovića, izvedenim zahvatima laparoskopske nefrektomije zvanično je započet program laparoskopske urologije u UKC Tuzla i u toku ove godine planira se uvođenje i mnogo složenijih laparoskopskih metoda.

Azra Kunosić

RASTE LI UGLED HRVATSKOGA FILMA?

Nakon nekoliko hrvatskih filmova koji su puno više obećavali nego što su uspjeli ostvariti pojavljuje se PUT LUBENICA. "Put lubenica" je ljubavni dramatični film koji je od strane hrvatskih filmskih kritičara proglašen najboljim domaćim filmom za 2006. godinu. Okitio se na:

- Dubrovnik film festivalu: Grand Prix;
- Festivalu mediteranskog filma u Mon-tpel-lieru: Grand Prix i Zlatna Antigona za najbolju muziku (Miroslav Škoro);
- Filmskom festivalu Pula 2006.: Zlatna arena za najbolju mušku ulogu (Krešimir Mikić), Zlatna arena za najbolju scenografiju (Mladen Ožbolt) i Zlatna arena za najbolji ton (Mladen Pervan i Ranko Paukuvić).

Režiser filma je Osječanin Branko Schmidt kojem je ovo 7. dugometražno ostvarenje. Film pored ljubavi otvara još niz tema koje su zanimljive nama, ali i svijetu. "Put lubenica" je okupio i jaku glumačku ekipu: Krešimir Mikić, Sun Mei, Leon Lučev, Emir Hadžihafizbegović, Armin Omerović, Ivo Gregurević i ostali. Distribucija filma je krenula po hrvatskim kinima, a u bh kinima ga možemo očekivati u drugoj polovici ožujka. U Kinu "ART" Tuzla ga možete gledati od 21. ožujka kada će biti upriličena i zvanična bh premijera na kojoj će se pojaviti i protagonisti filma. Pokrovitelj svečane premijere je Konzulat Republike Hrvatske u Tuzli.

"Mladi BiH: Zajedno za okoliš"

U okviru projekta "Mladi BiH: Zajedno za okoliš", Centar za ekologiju i energiju Tuzla u petak, 23. veljače 2007. godine u Kući plamena mira u Tuzli organizirali su izložbu radova ekoloških sekcija radenih tijekom prethodna četiri mjeseca. Na izložbi je sudjelovalo trinaest škola, 10 iz Tuzle i 3 iz Brčko distrikta.

Na izložbi su radovi bodovani od strane eko komisije. Nagrada za deset najboljih i najaktivnijih škola je sudjelovanje u eko kampu. Ekološki kamp će imati edukacijski i rekreacijski karakter, a bit će organiziran na proljeće (ođujak/travanj) u Federaciji BiH i trajat će tjedan dana. U tijeku kampa učenici će moći dati svoje inicija-

tive za male projekte. Svaka škola, sudionica kampa, imat će priliku napisati mali projekt koji bi realizirala u narednim mjesecima. Na kraju kampa, projekti će se prezentirati i bodovati, a tri najbolje inicijative će se financirati. Za sva tri projekta zajedno osigurano je 1000, 00 KM.

Ajša Klopčić, predstavnica Centra za ekologiju i energiju Tuzla rekla je da je osnovni cilj projekta povezivanje mladih iz Brčko distrikta i Tuzle. "Htjeli smo pokrenuti i inicijativu djece, gdje će djeca pisati projekte. Cilj nam je uključiti i što više djece iz svih ekoloških sekcija. Zadovoljni smo velikim odzivom učenika i sretni smo što ova djeca imaju jako dobro

izražen osjećaj za ekologiju i očuvanje prirode."- istaknula je Klopčić.

Projekt "Mladi i BiH: Zajedno za okoliš" se realizira od rujna 2006. godine uz podršku OSCE-a. Cilj projekta je podizanje ekološke svijesti učenika šestih i sedmih razreda osnovnih škola, kroz organiziranje takmičenja, ekološkog kampa i ekološke edukacije, promoviranje volonterskog rada i aktivizma te brisanje podjela koje su postavljene od strane društva osobito etničkih, religioznih i starosnih.

Maja Jurić

Izvanredan nastup učenika Srednje muzičke škole

U Bosanskom
kulturnom centru
u Tuzli

Učenici Srednje muzičke škole Tuzla sa svojim profesorima u Bosanskom kulturnom centru upriličili su tradicionalni polugodišnji koncert. Na koncertu su se izvanrednim muziciranjem predstavili učenici od I do IV razreda sa svih odsjeka: solisti, violinisti, klaviristi, gitaristi, harmonikaši, flautisti: Nataša Kakeš, Vildana Muhedinović, Emir Okanović, Vedrana Kovačević, Sabina Mujić, Sabina Husejnagić, Ivana Ružić, Almir Mešković, Dženana Huseinagić, Emina Kabil, Sabina Hasanović, Sanel Redžić i Dženana Šehanović. Ovom prilikom pred tuzlanskom publikom koja ih je nagradila aplauzima izveli su djela: Bacha, Brahmsa, Metz, Zajca, Mocheles, Vivaldija, Papandopula, Kuskakova, Mozarta, Mendelssohna, Holma, Rodriga, Chopina...

A. D. S.

Manifestacija 3. doba manufakture

U Bosanskom
kulturnom centru
u Tuzli

U velikoj galeriji Bosanskog kulturnog centra Tuzla upriličena je manifestacija pod nazivom 3. doba manufakture. Riječ je o izložbi radova članova Udruženja građana za djelovanje unutar suvremene umjetnosti "Manufaktura", a ovogodišnja tema bila je „Zaustavimo nasilje“.

Radovi mladih umjetnika, članova Manufakture: Merime Turbić, Senke Hukić, Emine Hadžihalilović, Mirsada Hadžiefendića, Alije Kambere, Dejana Slavuljica, Admira Ibrahimovića i Emira Šehanovića i njihovih gostiju: Edina Derviševića, Jasenke Mešić, Danijela Slavuljica, Dragana Vasilja i Amele Suljić predstavljeni na ovoj izložbi nastali su u Manufakturi radionici održanoj u galeriji BKC-a, gdje su mladi umjetnici stvarali djela u svim pravcima umjetnosti od slikarstva, fotografije, instalacija Istovremeno upriličen je koncert, druženja, razgovori o temi Zaustavimo nasilje s članicama Referentne grupe Tuzla, Viva žene, Amica educa, Prijatelje.

Inače, u protekle tri godine kada je registrirano novo udruženje umjetnika "Manufaktura", članovi Udruženja imali su nekoliko većih projekata: likovne kolonije Modrac, zatim Solni trg, upriličili su veliki broj samostalnih i kolektivnih izložbi, koncerata...

Treći međunarodni susret bibliotekara slavista

Umjetnost bibliotekarstva u Sarajevu i Tuzli

Treći međunarodni susret bibliotekara slavista bit će održan od 19. do 23. travnja ove godine u Sarajevu i Tuzli. Tim povodom u prostorijama NUB-a "Derviš Sušić" Tuzla upriličena je konferencija za novinare na kojoj su se novinarima obratili načelnik Općine Tuzla, Jasmin Imamović, direktorica Biblioteke u Tuzli, Enisa Žunić i direktor IKD "University press" Dragan Marković, predsjednik IO 3. međunarodnog susreta bibliotekara slavista.

"Ove godine organiziramo susrete dva dana u Sarajevu, a dva u Tuzli. Osnovna tema ovogodišnjeg susreta je *terra incognita* odnosno Umjetnost bibliotekarstva i bit će nekoliko podtema. U Sarajevu će biti velika svjetska tema "Digitalna biblioteka - digitalna knjiga", rekao je između ostalog Dragan Marković.

Kako je ovom prilikom rečeno na susretu će sudjelovati i predsjednik IO 3. Međunarodnih susreta bibliotekara slavista istaknuti prof. dr. Robert J. Donia, slavista, počasni građanin Tuzle.

"Za našu ustanovu koja je prošle godine proslavila 60 godina bibliotekarstva izuzetno je značajno da se međunarodni susret bibliotekara slavista po prvi puta održava i u Tuzli.

Velika je čast da na jednom prostoru imat ćemo priliku ugostiti 150 bibliotekara, slavista, informatora iz 50 biblioteka iz BiH, regiona, Evrope i svijeta. U Tuzli, jedna od tema će biti što tuzlanska biblioteka može da pruži čitatelju i obrnuto što čitalac traži od biblioteke, zatim tema Iskustva bibliotekara u prikupljanju dokumenata o ratnim zločinima..." kazala je između ostalog direktorica Biblioteke Žunić.

Organizatori Susreta koji će u Sarajevu biti održani u Domu mladih "Skenderija", a u Tuzli u Galeriji portreta su Central and Eastern Online Library, Frankfurt a/M, IKD "University press" d.o.o. Sarajevo, NUB "Derviš Sušić" Tuzla.

U Kući plamena mira u Tuzli

Teatar sjenki

Djeca iz Osnovne škole "Sjenjak" i Centra za izbjegla i prognana lica iz Živinica u Kući plamena mira u Tuzli pripremili su u tri kratke predstave teatra sjenki. Riječ je o predstavama za djecu: Crvenkapica, Braco i sestrice i Ledeno kraljevstvo koje su djeca kroz druženja pripremala proteklih sedmica u Kući plamena mira.

Gospoda Verena Clausen iz Švicarske, volonterka koja već nekoliko godina dolazi u Tuzlu prilagodila je predstave teatru sjenki i obučila djecu, kazala je predsjednica skupštine UG Kuća plamena mira, Jasmina Redžepagić-Avdagić.

Istovremeno, kako je rečeno gospoda Verena Clausen obučila je i nekoliko lokalnih trenera koji će s djecom raditi na novim predstavama.

A. D. S.

IZ ŽIVOTA POZNATIH

TAJNA VJEČNOGA ŽIVOTA

Ruski književnik Anton Pavlovič Čehov (1860.-1904.), nije podnosio duhom siromašne, a materijalnim vrijednostima moćee ljude i kad god bi mu se pružila prilika, nastojao ih je ismijati. Prigodu je iskoristio i na večeri kod jednog takvog Talijana, kojem je rekao da zna tajnu vječnog života koju mu je ispričao neki ruski mudrac.

Bogati Talijan obeća da će ga dobro nagraditi, ako mu ispriča tu tajnu, i tako mu Čehov udovolji i ispriča sljedeću priču:

"Živio u malom ruskom selu siromašni seljak, koji je došao mjesnom bogatom zemljoposjedniku da mu dade nešto hrane kako mu djeca ne bi pomrla od gladi. Zauzvrat, otkrit će mu tajnu vječnog života. Kad su pred njega stavili pune vreće svakojake hrane, bogataš ga upita: 'I? Kako ću ja to vječno živjeti?'

"Vrlo jednostavno! Preselite se u naše selo. Tamo još nikad nije umro nijedan bogataš"

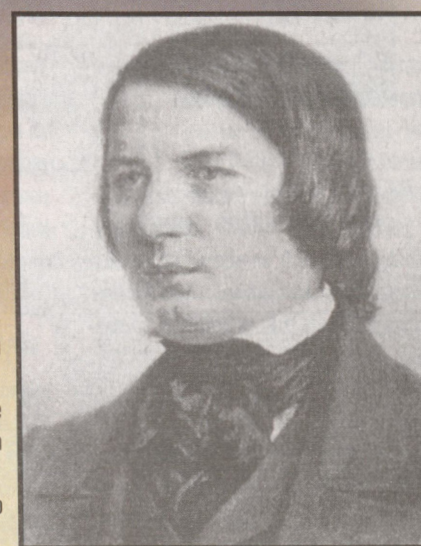
POMLAĐIVANJE

Poznatog njemačkog skladatelja ozbiljne glazbe Roberta Schumanna (1810.-1856.), pozvali su jedne večeri da poslušaju neku manje poznatu pjevačicu koja je trebala nastupiti u jednom njegovom glazbenom dijelu. Nakon samo desetak minuta, Schumann je od dirigenta zatražio da prekine probu, nezadovoljan i ogorčen.

"Ne i ne, gospodo moja, to neće ići. Njezine glasovne mogućnosti zaista su skromne, a osim toga - ona je prestar!"

"Kako to možete reći, maestro? Zar ne čitate novine? Svi tvrde da se ona svakim svojim nastupom sve više pomlađuje?"

"Ako je tako, onda treba još malo pričekati..."

TOTALNI PIJANAC

Sedamnaestog američkog predsjednika (nakon ubojstva Lincolna), Andrewa Johnsona (1865.-1869.), morali su pridržavati dok je davao svečanu predsjedničku prisegu jer je bio totalno pijan.

Njegov nasljednik, Ulysses Simpson Grant (1869.-1877.) bio je još veći pijanica. Danima se nije trijeznio i kad bi se morao pojaviti u javnosti, njegovi su tajnici obavještavali medije kako je "predsjednik navukao prehladu, a pati i od migrene".

Inače je bio raskalešnog ponašanja, pa je jednom zgodom platio kaznu od 20 dolara zbog prebrzog jahanja u okolici Bijele kuće. Bio je posljednji američki predsjednik koji je imao robove.

AUTOPORTRET

Charles Aznavour (pravim imenom Shahnour Varenagh Azanovourian), poznati francuski šansonijer armenskog podrijetla, nadasve je volio slikarstvo.

Razgledavajući izložbu nekog manje poznatog slikara, zastade ispred jedne slike za koju nikako nije mogao dokučiti što predstavlja. Spazi ga autor, pristupi mu i s ponosom reče:

"A ovo je moj najuspjeliji autoportret, gospodine..."

"Zaista?", s nevjericom upita Aznavour.

Slikar ga povede do druge slike.

"Ovo je portret moje drage supruge... Eno, to je ona gospoda u ružičastom kostimu..."

Aznavour pogleda gospodu na slici, pa slikar i onda bojačljivo reče:

"Nadam se, gospodine, da nemate djece?"

ŠALA

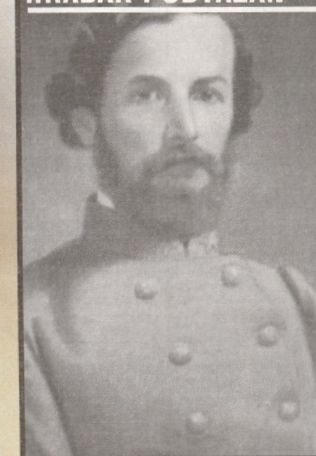
Bogati grčki brodovlasnik Aristoteles Onassis (1906.-1975.), bio je čovjek ograničenog smisla za humor. Upravo zbog toga često se bezuspješno trudio da svoje društvo razveseli i nasmije nekim od svojih "bisernih" viceva.

Na dočeku jedne nove godine okupio je oko sebe mnoštvo lijepih uzvanica među kojima je bila i jedna novinarka. Kad je ispričao vic, svi su šutjeli, smijeha niotkud. Osjećao se nelagodno, pa je nastojao popraviti dojam.

"Vi ćete se, drage moje, ovoj mojoj šali zasigurno smijati tek iduće godine..."

"Varate se, gospodine", javi se novinarka, "mi smo se ovoj šali smijali još prije deset godina!"

HRABAR I ODVAŽAN

Slavni i hrabri američki general iz II. svjetskog rata George Smith Patton, nikada na bojišnici nije tražio zaklon usred snažne neprijateljske vatre. Na-protiv, obilazio bi rovove, bunkere i druga skloništa i doslovce izvlačio iz njih svoje prestrašene žasnike. Jednom, obilazeći položaje tijekom primirja, sreo je bojnika Terryja Allena.

"Onda, gospodine bojniče, kamo se vi sakrivate kad neprijatelj krene u napad?"

"Ja se ne sakrivam, gospodine generale... Svi mi imamo svoje bunke. Evo, ovaj ovdje je moj."

"Kažete, ovaj tu ispred nas jeste vaš..."

Patton je zatim otkopčao šalicu, spustio se u bunker i pomokrio se gledajući izbezumljenog bojnika pravo u oči:

"Nadam se da se ne ljutite..."

LUBENICE

Turski sultan Mehmed II. Osvajač (1428.-1461.), bio je iznimno okrutan i osvetoljubiv čovjek. Jedino prema čemu se odnosio s ljubavlju i nježnošću bile su lubenice, koje je uzgajao u svom vrtu. Svaki trenutak slobodnog vremena provodio je među slasnim plodovima provjeravajući njihovo brojno stanje.

Jednoga dana opazio je da nedostaju dvije lubenice. Bijesan, dao je postrojiti sve svoje eunuhe (oni su jedini imali pristup u vrt) i naredio da se javi onaj koji ih je pojeo. Svi su šutjeli. Tada je zapovjedio svojoj straži da redom, jednom po jednom eunuhu raspore trbuh kako bi se pronašao krivac. Tek u trbuhu četrnaestogadeni su ostaci lubenica.

www.radioslon.ba

TELEVIZIJA

Slon RADIO

SLON extra

www.extra.radioslon.ba

SLUŠAJTE I GLEDAJTE DA BISTE ZNALI

Stariji su sretniji

Nedavno provedena američka studija pokazala je da su stariji stanovnici često sretniji od svoje djece i unuka. Studija sugerira, objasnila je voditeljica istraživanja prof. Stacey Wood sa Scripps Collegea u Claremontu, da stariji ljudi negativne informacije procesuiraju drukčije od mladih.

U istraživanju su starijim i mlađim ispitanicima pokazane serije ružnih snimki (poput mrtvih životinja) te lijepih snimki (poput sladoleda). Mjeren je stupanj moždane aktivnosti pri gledanju ružnih i lijepih prizora. Rezultati su pokazali da su stariji ispitanici otporniji na negativne i neugodne informacije.

Općenito, ljudi više pozornosti obraćaju lošem nego dobrom, zaključila je prof. Wood, no s godinama ta je tendencija sve blaža.

vitkog struka. Svaki suvišni centimetar smanjuje vitalni kapacitet pluća za 13 milimetara.

Uzalud strogost?

Premda trećina roditelja priznaje kako disciplinske odgojne mjere njihovih roditelja nisu funkcionirale, svejedno ih primjenjuju na vlastitoj djeci. Vikanje, batine, kažnjavanje... Iako neučinkovite odgojne metode, ipak se prenose s koljena na koljeno.

Nada za ovisnike

Strastveni pušač, čije je tijelo nakon moždanog udara "zaboravilo" na potrebu za cigaretom, naveo je američke znanstvenike na nov pristup borbi protiv ovisnosti. Utvrdili su da određeni dijelovi mozga kontroliraju svjesne potrebe koje nastaju oštećenjem tih dijelova mozga. Dakle, u liječenju ovisnosti trebalo bi ciljano djelovati upravo na te dijelove.

Doručak kontrolira težinu

Da je doručkovanje zdrava navika odnedavno postoje i znanstveni dokazi. Newyorški znanstvenici pokazali su to na skupini ispitanika: oni koji su svakodnevno doručkovali u jednoj godini izgubili su oko 125 kilograma, dok su oni koji su preskakali doručak umjesto vitkosti stekli zabrinjavajući višak kilograma.

Prejedanje zbog depresije

Poremećaj nekontroliranog jedenja najčešći je prehrambeni poremećaj u SAD-u, češći od anoreksije i bulimije o kojima se mnogo više govori. Znanstvenici sa sveučilišta u Harvardu izradili su prvu nacionalnu studiju o poremećajima prehrane. Rezultati su pokazali da 3,5% žena i 2% muškaraca pate od poremećaja nekontroliranog jedenja. Napade prejedanja imaju barem dva puta tjedno. Istodobno, manje od 1% žena i 0,3% muškaraca pati od anoreksije, a 1,5% žena i 0,5% muškaraca od bulimije.

Znanstvenici upozoravaju da poremećaj nekontroliranog jedenja nosi rizik od gojaznosti, a povezan je i s bolestima kao što su dijabetes, srčane bolesti, moždani udar i neke vrste raka.

Vjerojatnije je da će poremećaj prehrane biti dijagnosticiran kod osoba u dobi između 18 i 29 godina nego kod onih iznad 60 godina. Liječnici upozoravaju da su poremećaji prehrane povezani s poremećajima ponašanja, poput depresije i tjeskobe.

6 pravila komuniciranja srcem

1. Na početku je važno osjetiti u sebi misao kako je komunikacija srcem moguća, to nas psihološki stimulira. Treba samo htjeti i odmah početi sa sviješću da se samo vježbom mogu postići sve bolji i bolji rezultati. Početni pokušaji i ustrajnost bit će ubrzo nagrađeni radošću što smo postali emotivno inteligentniji.

2. Potrebno je pokazati zanimanje za druge. Što prema drugima budemo pažljiviji, to će i oni nama posvetiti više pozornosti. Svatko se želi osjećati važnim i cijenjenim: zbog toga želja za razumijevanjem drugih, njihovih nada, strahova i ciljeva pomaže u komunikaciji i sprječava moguće nesporazume.

3. Priznajemo si da nismo nepogrešivi. Nitko ne može za sebe smatrati kako je samo on u pravu, a osobe koje priznaju da mogu pogriješiti puno su mudrije od "nepogrešivih".

4. Važno je naučiti slušati druge. To se čini jednostavnim, ali nije jer zahtijeva suosjećanje, sposobnost da se stavimo u kožu druge osobe i sagledamo stvari iz drugog kuta gledanja. Bez suosjećanja nemoguće je komunicirati srcem.

5. Potrebno je izreći ono što se misli bez straha od osude drugih. To će pomoći da se osjećamo bolje, ali potrebna je taktičnost, vičnost diplomaciji kako se druga strana ne bi osjećala povrijeđenom. Pokušajte svoje mišljenje izraziti glagolima "smatram", "vjerujem da" kako biste ostavili dojam snošljive osobe, a time će i vaše riječi dobiti na vjerodostojnosti.

6. Tko želi komunicirati srcem, mora ostaviti prostora i drugoj osobi da se izrazi, pustiti je da svojim argumentima kaže što misli o nekoj temi. Sposobnost uvažavanja tuđeg mišljenja pomoći će vam u osobnom razvoju, a to je situacija u kojoj svi pobjeđuju.

IN MEMORIAM

SJEĆANJE

Prečasni ŠIMO JANJIĆ

Dana, 01. ožujka 2007. godine navršilo se četiri godine od smrti prečasnoga Šime Janjića, župnika RKT župe u Žvinicama i dekana Tuzlanskoga dekanata.

Hvala ti na svakoj riječi da ljubimo Boga, Crkvu i domovinu. Počivaj u miru Božjem.

Vjernici RKT župe Žvinice, svećenici Tuzlanskoga dekanata i prijatelji.

SJEĆANJE

Dana, 24. veljače 2007. godine navršilo se dvije godine od smrti dragog nam supruga, tate i djeda

RADE GARAŠEVIĆ

Tvoj lik i tvoja dobrota vječno će živjeti u našim srcima i molitvama.

SUPRUGA: Kata, sin Zlatko i kćerka Zlatica sa obiteljima.

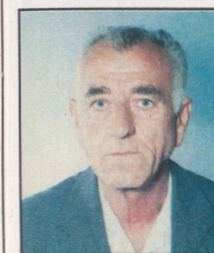
SJEĆANJE

16. veljače 2007. godine navršilo se deset godina od smrti

MARE (rod. GRBIĆ) TOMIĆ

Najdraža, praznina i bol bez tebe vrijeme ne može izbrisati. Hvala ti za svu dobrotu koju si nam pružila.

TVOJI NAJDRAŽI: suprug Mato, kćerka Zdenka sin Dragan, snaja Vera, unuka Maja

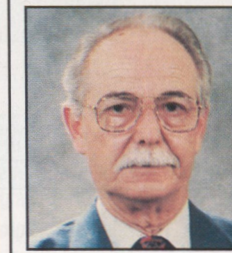
SJEĆANJE

Dana, 23. veljače 2007. godine navršilo se 18 mjeseci od smrti dragog nam supruga, tate i djeda

ANTE GARAŠEVIĆ

Uvijek ćemo te se sjećati s ljubavlju i poštovanjem.

TVOJI: supruga Omerka, kćerka Slavica i unuci Nebojša i Siniša.

SJEĆANJE

Dana, 12. ožujka 2007. godine navršit će se šest tužnih mjeseci od kako nije s nama naš voljeni suprug, tata, djeda i punac

SLAVKO PEĆI

Najdraži naš, tužan je i težak svaki dan bez Tebe, ali postojiš i traješ kroz najljepše uspomene koje s bolom podsjećaju na ono što je Tvojim odlaskom izgubljeno. Tvoj život je nestao u trenu, ali je ostala ljubav koju smrt ne prekida.

Ponosni smo što smo te takvog divnog imali.

TVOJI NAJBOLJI: supruga Jozefina, kćerka Silvija, unuke Ivana i Anja i zet Aco.

SJEĆANJE

Dana, 20. veljače 2007. godine navršilo se jedanaest godina od smrti naše drage

ELVIRE (rod. JOSIĆ) TADIĆ

S ljubavlju suprug Markan, sinovi Vlado i Viktor, snahe Ana i Lucija, unučad: Hrvoje, Anita, Marcela, Martina, rodbina i prijatelji.

POGREBNO DRUŠTVO

HIMEL-AG d o o TUZLA

vl. Mišković Zoran

Dežurstvo: 0-24
Biro Gradina bb Tuzla
tel./fax 00 387 35 264 727
mob 00 387 61 151 482, 733 489
00 387 61 739 515

Cvjećara
Hasana Brkića bb Tuzla
tel./fax 00 387 35 280 437
mob 00 387 63 894 444, 894 445
00 387 61 894 446

Vježbe za oči po preporuci okulista

Dlanovi na očima

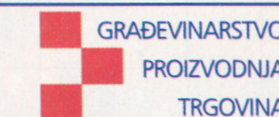
Sjednite za stol i oslonite se laktovima na površinu, zatvorite oči i pokrijte ih dlanovima tako da vam se prsti obje ruke preklapaju na čelu. Polako udišite, usredotočite se na to kako tama postaje sve intenzivnija i kako toplina vaših dlanova djeluje umirujuće. Ostanite u tom položaju 5 minuta. Ova vježba odličan je za oslobađanje od napetosti te odmaranje očiju.

Letimičan pogled

Bacite kratak pogled na neki predmet, zatim zatvorite oči i pokušajte se sjetiti što ste vidjeli, nastojeći navesti sve detalje. Ovu vježbu možete raditi u bilo kojoj prilici: ublažava napetost u očima i poboljšava vidnu memoriju.

Šetnja pogledom

Naviknite se promatrati lica i predmeta tako da neprekidno prelazite pogledom s jednog detalja na drugi. Ako ste kratkovidni ili dalekovidni, prelazite što češće s detalja u daljini na one u vašoj blizini i obratno. Uobičajeni način gledanja, tako da veći broj slika percipiramo kao jednu cjelinu, zamara oči i gledajući na taj način zapravo slabije vidimo. Ova vas vježba uči detaljnijem gledanju, koje je korisno jer povećava pokretljivost oka i poboljšava vid.

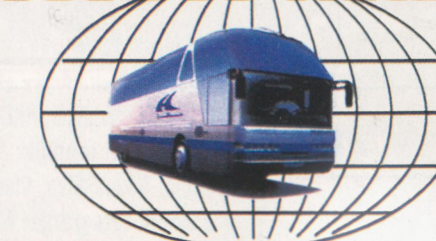

LUCIANA

Adresa: Magistralni put bb, Lukavac, BiH
Tel/fax: ++387 35 553 454, 553 453

E-mail: luciana@bih.net.ba
www.luciana.ba

GLOBUS TRADE d o o Tuzla

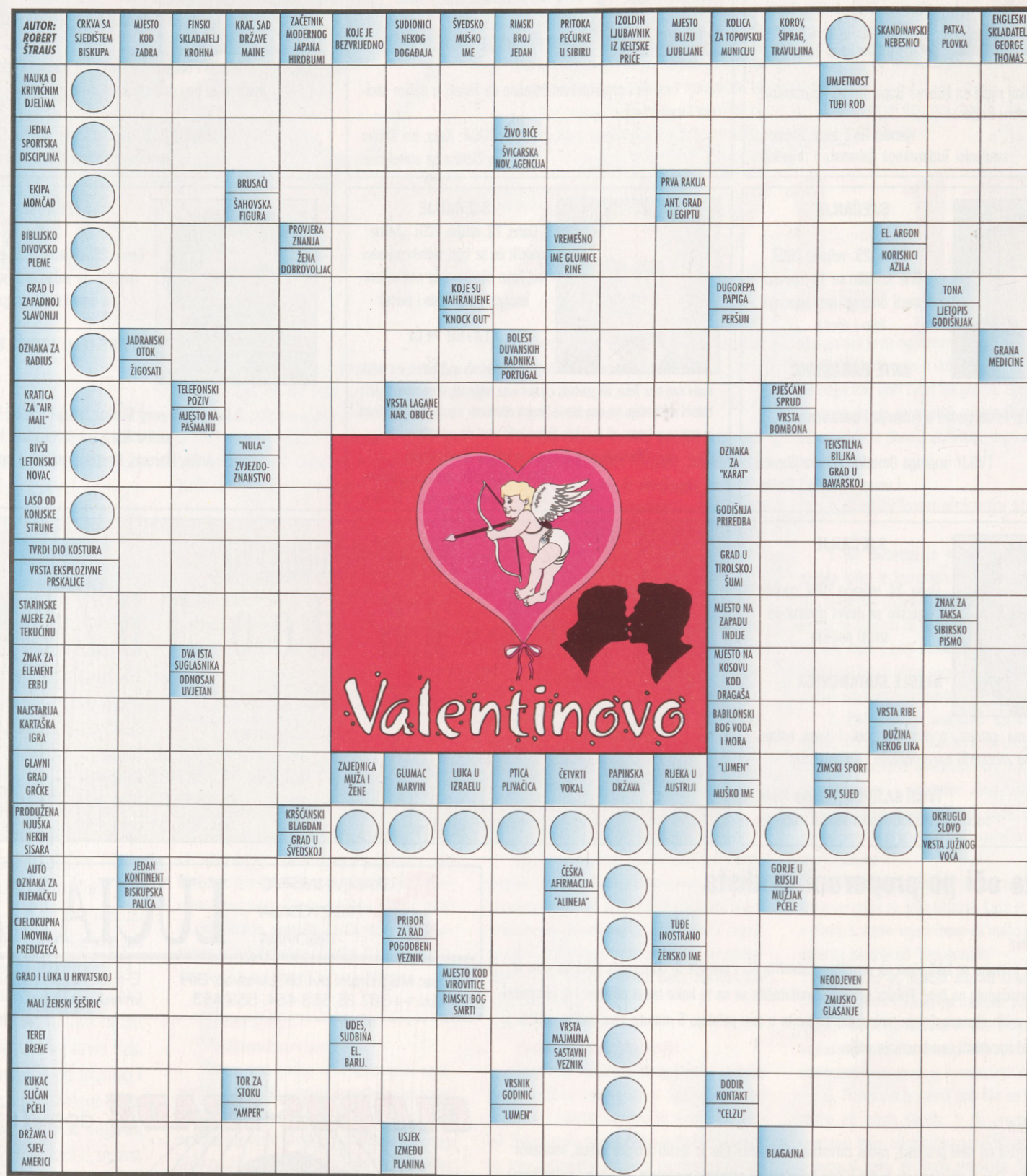

Srećko Petrović
direktor

Titova 68
globus-trade 2@ hotmail.com

035 252 263
061 179 157

glasnikova SKANDINAVKA

Hrvatski Glasnik
GLASNIK HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

Glasilos
Hrvatskog kulturnog društva
"Napredak" Župe Soli
List za kulturu i
društvena pitanja

Osnivač i izdavač: HKD Napredak, Tuzla • Za izdavača: Dr. sc. Miroslav Petrović, predsjednik HKD Napredak • Glavni i odgovorni urednik: Juraj Novosel • Urednik: Ivica Kovačević • Lektor: Alen Matošević • Uredništvo: Zdravko Anđić, Nikola Čiča, Vlado Kerošević, Ivica Kovačević, mr. Josip Lebo, Juraj Novosel, Ankica Stjepić - Čosić • Urednik fotografije: Martin Antunović • Unos teksta: Kata Čajić • Adresa: Tuzla, Kazan mahala 2/II • Tel/fax: 035/257-038 • E-mail: napredak@inet.ba • Tehnička priprema, repro i štampa: "PrintCom" d.o.o. Grafički inženjering Tuzla • Račun: 132-100-03108521-25 kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla - HKD Napredak, Tuzla - za Glasnik • List je upisan u evidenciju javnih glasila u Republičkom komitetu za informacije pod rednim brojem 05/93 - 15. 03. 1993. • List izlazi mjesečno • Tekstovi i fotografije se ne vraćaju.

MOTEL "ORION" - ORMANICA

g. Mato Jurić

U Ormanici kod Srebrenika uz magistralni put Tuzla - Orašje u dijelu nedirute prirode na obroncima planine Majevice, smješten je turistički kompleks "Lovac" u sklopu kojega je i motel "ORION". Mato Jurić, dipl. ing. telekomunikacija iz Špionice, motel je kupio potkraj 2000. godine kada je isti preuređen i moderniziran te svrstan među motele prve kategorije. Motel raspolaže sa 60 ležaja u 11 soba, 2 apartmana i 3 bungalova. Posjeduje dvoranu s 210 mjesta, TV dvoranu, prelijepe ljetni vrt koji za posjetitelje predstavlja poseban ugodaj u vrućim ljetnim danima. Kroz istu protječe potok Ladinac na kome su smješteni stara vodenica i ribnjak što na neki način samo po sebi asocira na ukusne specijalitete koji se spravljuju u kuhinji motela. Motel "Orion" se nalazi u krugu nekadašnjeg prirodnog lovišta Srebrenik koje trenutačno ne funkcioniše ali ga je važno spomenuti iz razloga što obiluje raznom divljači, u prvom redu divljim golubovima, patkama, fazanima, prepelicama i drugom divljači. Nalazi se na prostoru na kome nema ostataka minsko eksplozivnih sredstava te je kao takvo vrlo interesantno i predstavlja jedan od bitnijih planova budućeg širenja ovog kompleksa. "Poznato je da su nekada u ove krajeve u prvom redu u lov na prepelice dolazili Talijani. Obzirom da zakoni o lovištu još uvijek nisu do kraja definirani, za nadati je se, što je ujedno i jedan od mojih planova, da će koncesije u skorije vrijeme biti riješene te da će stari gosti ponovno biti u ovim krajevima" - ističe Jurić.

Godine 2005. motelu "Orion" pripojena je još jedna stvar važna kako za običnog putnika namjernika tako i uopćeno za svakoga gosta a to je sportsko - rekreacijski centar koji u svom sadržaju ima diskoteku, jezero za kupanje, bazen za djecu i neplivače, igrališta za odbojku na pijesku, mali nogomet i košarku te veliku terasu s oko 500 mjesta. Motel "Orion" interesantan je i za kongresni turizam a pokazatelj toga su brojni seminari koje u sklopu ovoga objekta organiziraju nevladine organizacije a nerijetko se u istom organiziraju i skupovi turističkih zajednica BiH. Njegova lokacija pogoduje i mnogim školama te drugim ustanovama za organiziranje izleta i ekskurzija. Tako je samo u

prošloj godini zabilježena znatna posjeta iz većine gradova BiH.

Kompleks je smješten na oko 50. 000 metara četvornih prostora i svojom ponudom svrstava se među glavne nositelje u oblasti ugostiteljstva i turizma na širem području.

Sa situacijom u turizmu gosp. Jurić nije zadovoljan i smatra da su velike pogreške napravljene ukidanjem općinskih turističkih zajednica čime je otežana komunikacija, a samim tim i rješavanje problema iz ove oblasti. Mišljenja je da bi turistički djelatnici više trebali razmišljati o tranzitnom turizmu, a posebnu pozornost bi trebali posvetiti seoskom turizmu. Kako kaže, vlasti danas malu pozornost posvećuju i spomenicima kulture a kao primjer navodi stari grad Srebrenik koji i danas nakon mnogih temeljitih prepravaka pokazuje svoju staru srednjovjekovnu osnovu i oblike te spada u najočuvanije i najljepše srednjovjekovne gradove naše zemlje. Osim toga tu su i drugi spomenici kulture te prirodne ljepote kojima je Tuzlanska županija izrazito bogata. Jedna dobra stvar koja se u zadnje vrijeme događa u BiH pa i Tuzlanskoj županiji prema Jurićevu mišljenju je što se sve više formiraju udruženja građana i kulturna društva kao što su Napredak i Preporod. "Mislim da je to dobra stvar jer se ljudi u takvom okruženju druže i kroz ta druženja i dijalog stvari se lakše i ljepše rješavaju. Stoga bez obzira na situaciju pa i poneke poteškoće s kojima se susrećem, nastojim da uvijek koliko je to moguće pomognem takva društva".

Iz svega rečenog svaki čitatelj može zaključiti da odlike uspješnog turizma i ugostiteljstva nisu samo dobar smještaj i kulnarski specijaliteti nego da bitnu ulogu ima i lijepo prirodno okruženje te povijesne i kulturne znamenitosti. Stoga, uopće ne sumnjamo da će komfor visoke kategorije, mirno okruženje te povoljna lokacija koja omogućava poslovnim ljudima i turistima odličnu povezanost odlučiti da i Vaš izbor bude upravo motel "ORION" u Ormanici.

Ankica Stjepić-Čosić

"CENTAR ANTUNOVIĆ"

LJUBLJANSKA AVENIJA 100A, ZAGREB

ZAGREB, S. KRALJEVEC, Kobiljačka 102, Tel.: ++385 1/20 47 111, BRČKO: Tel. ++387 49 216 031, ORAŠJE: Tel. ++387 31 713 160

E-mail: info@antunovic.hr, www.antunovic.hr

Ovlašteni prodajno servisni centar
Ljepunice, Tuzla
++387 35 384 384; 384 385
www.nipex.ba

NIPEX

Ca-C 1000 Sandoz®

Ca-C 1000 je jedinstvena šumeća tableta prijetnog okusa, koja sadrži toliko vitamina C kao 17 narandži i toliko kalcija kao 1 čaša mlijeka.

Ca-C 1000 je odličan izbor:

- pri liječenju prehlade i gripe
- za sve, koji se neuravnoteženo hrane
- kada osjetimo pomanjkanje energije
- u starosti
- pri dužoj bolesti ili poslije nje
- za pušaće
- za vrijeme trudnoće i dojenja
- kod fizičkog napora (sport)
- u stresnoj situaciji
- za adolescente (kod brzog rasta)
- poslije operacije
- pri dijetama mršavljenja

Prije upotrebe pažljivo pročitate upute!
O robnim i intelektualnim pravima proizvođača se sa štitnikom SI Farmaceutima.

MEDIS

NOVARTIS

Hotel "Tuzla" d.d. Tuzla

Muharema Fikovića Fiska 15, 75000 Tuzla

Bosna i Hercegovina • Europa

Tel/Fax: +387 35 250 050; 248 070; 271 415

E-mail: hotel@inet.ba www.hotel@inet.ba

Ul. Bukinjska br. 60 • Tel. ++387-35-283-330 ; 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

Marketing: 250-261, 250-262, 250263 http://www.kameleon.deltacom.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@deltacom.ba

CVJEĆARA FLORAMI

Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijetla, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja.

Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete.

Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.
FRANJO BOSANKIĆ

Digital foto laboratorij

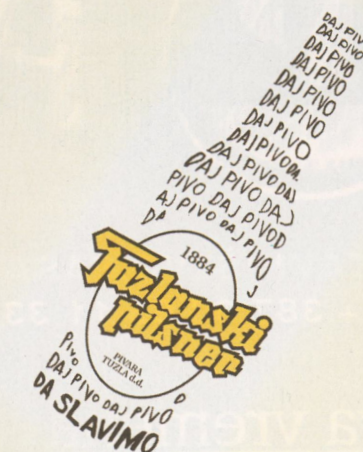
FOTO ŽUNIĆ

Tuzla tel/fax 0038735254594
Tuzla 035257205
Tuzla 035251448
Gračanica 061772282
Tešanj 061251897
Doboj 053231554

Mobil 0038761135960
061142399

www.fotozunic.co.ba

e-mail: zunic@inet.ba

CENTRALNO GRIJANJE TUZLA

Ul. Krečanska br.1

75000 Tuzla

Bosna i Hercegovina

Tel: ++387 35 283 440

Fax: ++387 35 281 391

www.grijanjettuzla.com

PrintCom

GRAFIČKI INŽENJERING

75000 Tuzla, Mije Keroševića 20

Tel: +387 35 282 000; 281 751

Fax: +387 35 311 210

e-mail: printcom@bih.net.ba

PLIVA

PREDSTAVNIŠTVO SARAJEVO Trg heroja 10, 71000 Sarajevo
Tel. ++ 387 33 65 11 33, 65 39 29 Fax. ++ 387 33 65 39 86

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100,
www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

HOLDINA

**TRGOVINA NAFTNIM
DERIVATIMA**

Adresa:
Azize Šaćirbegović 4b
Tel.: 033 / 276-430
Fax: 033 / 658-616

**ŠIROKA MREŽA
MALOPRODAJNIH
OBJEKATA**

- Kvalitetno gorivo
svih vrsta

- Bogat izbor roba
široke potrošnje

VELEPRODAJA SKLADIŠTE PODLUGOVI

- Dnevna isporuka
naftnih derivata
bez ograničenja
u količinama

- Dostava loživog
ulja na Vašu adresu

HOLDINA

Od svih banaka,
samo je jedna
moja banka

Znam zašto.

NLB Tuzlanska banka d.d., Tuzla
Maršala Tita 34, 75000 Tuzla
T: 035 / 259 259
F: 035 / 250 596 i 250 597
E: info@nlbtuzlanskabanka.ba

www.nlbuzlanskabanka.ba

NLB **Tuzlanska banka**

ISSN 1840-1260

9 771840 126007